Stuk **722** (2000-2001) – Nr. 4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

19 juni 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijck –

houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding

HOORZITTING

VERSLAG

namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heer Peter Gysbrechts

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Eddy Schuermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Julien Librecht, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Luc Martens, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

722 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Advies van de Vlaamse Sportraad

– Nr. 3 : Amendementen

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de indieners van het voorstel van decreet 4

2. Uiteenzetting door professor Bart Vanreusel, voorzitter van de Vlaamse Sportraad (VSR) 6

3. Uiteenzetting door professor Paul De Knop, voorzitter van de raad van bestuur van Bloso 10

4. Uiteenzetting door de heer Dirk Van Esser, voorzitter van de Vlaamse Sportfederatie 13

5. Uiteenzettingen door de heer Rudy Cleymans, Vlaamse Squashfederatie en de heer Georges De Doncker, secretaris-generaal van de Vlaamse Volleybalbond 16

6. Uiteenzetting door de heer Freddy De Nert, voorzitter van de Gezinssportfederatie 19

7. Uiteenzetting door de heer Gilbert Vercammen, voorzitter van de Federatie voor Algemene en Sportieve Gymnastiek 20

8. Uiteenzetting door de heer Marc Coussement, voorzitter Vlaamse Vereniging van Hengelsport-verbonden 23

9. Uiteenzetting door de heer Hein Comeyne, coördinator van de Volkssportconfederatie vzw . . . 24

10. Uiteenzetting door de heer Cyriel Coomans, voorzitter van de Belgische Basketbalbond 26

11. Uiteenzetting door de heer Jean Bollen, voorzitter van de Nationale Sportcommissie KBWB . . 27

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport organiseerde op donderdag 7 juni 2001 een hoorzitting betreffende het voorstel van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding (*Parl. St.* Vl. Parl., 2000-2001, nr. 722).

Daartoe werden de volgende sprekers uitgenodigd :

– professor Bart Vanreusel, voorzitter Vlaamse Sportraad (VSR)

– professor Paul De Knop, voorzitter van de raad van bestuur van Bloso

– de heer Dirk Van Esser, voorzitter van Vlaamse Sportfederatie

– de heer Rudy Cleymans, Vlaamse Squashfederatie

– de heer Georges De Doncker, secretaris-generaal Vlaamse Volleybalbond

– de heer Freddy De Nert, voorzitter van de Gezinssportfederatie

– de heer Gilbert Vercammen, voorzitter van de Federatie voor Algemene en Sportieve Gymnastiek

– de heer Marc Coussement, voorzitter Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden

– de heer Hein Comeyne, coördinator van de Volkssportconfederatie vzw.

– de heer Cyriel Coomans, voorzitter van de Belgische Basketbalbond

– de heer Jean Bollen, voorzitter Nationale Sportcommissie KBWB

– de heer Jean Brebels, voorzitter Limburgse afdeling KBWB

1. Toelichting door de indieners van het voorstel van decreet

De heer André Denys : Het doel van dit voorstel van decreet is een kader te bieden aan een belangrijk deel van de sportwereld en een aantal lacunes uit het verleden weg te werken. De sportwereld dient te worden onderverdeeld in drie niveaus : het lokale of basisniveau met de gemeentelijke sportdiensten, de sportclubs en de scholen, het centrale niveau dat in Vlaanderen vooral door Bloso beheerst wordt en daartussen bevinden zich de sportfederaties, de koepels boven de sportclubs.

Het lokale niveau vormt de hoeksteen en de federaties het scharnier binnen het algemene sportbeleid. De federaties promoten de sport, steunen de clubs en organiseren de competitie. Ten slotte zijn de federaties belangrijk voor de internationale uitstraling en contacten. De sportfederaties vervullen dus een belangrijke rol.

Het kader waarbinnen de federaties functioneren, werd gewijzigd door het decreet van 13 april 1999, dat pas in 2000 in werking is getreden. Dat heeft geleid tot een grondig debat. Het decreet probeert een kwaliteitsvoller sportbeleid op te starten en de versnippering onder de verschillende federaties tegen te gaan. Het decreet is de eerste stap, maar gaat niet ver genoeg. Het biedt immers geen antwoord op de vaststellingen gemaakt in de audit van Bloso. In die audit werd vooral gewezen op de grote versnippering en verzuiling waardoor de middelen niet altijd efficiënt gebruikt werden.

Dit voorstel van decreet is op een aantal parlementaire en regeringsbeslissingen gebaseerd. In 1997 werd in het Vlaams Parlement unaniem een resolutie goedgekeurd waarin een sportstrategie wordt gevraagd. Die resolutie heeft geleid tot het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen van de vorige regering. Ten slotte baseren we ons op het regeerakkoord en op de beleidsnota van voormalig minister van Sport, de heer Sauwens.

Met dit voorstel van decreet willen we vier lacunes wegwerken. De regels zijn zowel voor de administratie als voor de federaties heel complex. Tijdens de begrotingsbespreking heeft mevrouw Carla Galle van het Bloso ons daarop nog gewezen.

Door het huidige decreet groeit het aantal recreatieve sportfederaties sneller dan het aantal unisportfederaties. Bovendien is het streven naar kwaliteit al te beperkt omdat de resultaten niet gemeten worden. De resultaten moeten gemeten kunnen worden om na te gaan of de middelen goed aangewend worden. Ten slotte werd de versnippering weliswaar tegengegaan door te werken met confederaties, maar van één federatie per sporttak was nog geen sprake.

In het nieuwe voorstel van decreet bieden we vijf remedies aan. Ten eerste verhogen we de transparantie door de federaties in te delen in twee grote types : unisportfederaties en recreatieve sportfederaties. Er wordt nog maar één unisportfederatie per sporttak erkend. De unisportfederaties richten zich in de eerste plaats op competitie. Ze verzorgen ook de internationale banden via een Olympische affiliatie of een internationale affiliatie door wereldspelen of wereldkampioenschappen. De recreatieve richten zich eerder op recreatie.

We richten ons niet op doelgroepen – met uitzondering weliswaar van de gehandicapten – maar wel op sporttakken. We respecteren het gezag van de Vlaamse Sportraad en gebruiken hun sporttakkenlijst zonder betwisting als uitgangspunt. Er is inderdaad een probleem voor een aantal vrijetijdsbestedingen die niet op de lijst staan van de Sportraad maar maatschappelijk toch belangrijk zijn. Het is niet onze bedoeling die vrijetijdsbestedingen niet meer te steunen. De heer Van Dijck zal daar dieper op ingaan.

In een resolutie heeft het Vlaams Parlement de unitaire sportbonden ertoe aangespoord zich te regionaliseren. We merken dat de basketbal- en wielerbond stappen zetten in die zin. Wij zorgen in ons voorstel van decreet voor een opvangnet voor de unitaire bonden die regionaliseren.

Dit voorstel van decreet gaat inzake integrale kwaliteitszorg veel verder dan het huidige door zowel een resultaatsverbintenis als een effectenmeting in te voeren. Ten slotte willen we het sportbudget verhogen door de middelen efficiënter te besteden. We plannen een inhaalbeweging ten gunste van de unisportfederaties.

De heer André Van Nieuwkerke : Het landschap van de sportfederaties evolueert snel. In 1977 werd het aangesloten ledenaantal nog gehanteerd als barometer. Het huidige decreet voerde een aantal innovaties in, zoals de verplichting voor alle federaties om te werken met een sporttechnisch en bestuurlijk directeur. Door de invoering van het beleidsplan werd de kwaliteit gegarandeerd.

Dit voorstel brengt weinig wijzigingen aan voor de recreatieve sportfederaties. Zij verschillen van de unisportfederaties, die zich ook moeten bezighouden met topsport. Wij hechten belang aan het recreatief sporten in de unisportfederaties en staan dus nog steeds volledig achter het basisprincipe dat in Vlaanderen zoveel mogelijk mensen op een kwalitatieve manier aan sport kunnen doen. Al zijn de recreatieve sportfederaties dus minder competitiegericht, toch blijven we aandacht hebben voor de kwaliteit.

We raken ook niet aan het vereiste ledenaantal van 5.000 leden. Hiervoor zijn twee redenen. Ten eerste willen we vermijden dat historisch gegroeide waardevolle initiatieven moeten verdwijnen. Ten tweede kunnen we iemand die zich goed voelt bij een bepaalde federatie, niet verplichten om te veranderen.

Een aantal basisopdrachten is ongewijzigd gebleven. Het beleidsplan blijft behouden. Opleiding en bijscholen blijven essentiële punten. Er wordt op toegezien dat de basisopdrachten worden uitgevoerd. We linken de recreatieve sportfederaties aan de sporttakkenlijst. De samenspraak met de Vlaamse trainerschool blijft belangrijk.

We kennen ook een aantal facultatieve opdrachten toe, zoals het organiseren van jeugdsportkampen en de uitvoering van het prioriteitenbeleid van de regering. In het convenant met de Vlaamse Gemeenschap zullen een aantal voorwaarden nader worden bepaald.

De unisportfederaties hebben een achterstand op het vlak van geld en middelen. De middelen voor de recreatieve sportfederaties worden dan ook wat in toom gehouden, zodat het landschap zich de volgende jaren kan stabiliseren.

Ik ben blij meegewerkt te kunnen hebben aan een verfijning van het sportlandschap. Ik denk dat we het nu zo kunnen laten voor een tijdje. De federaties hebben zich net aangepast aan het huidige decreet en worden alweer geconfronteerd met enkele wijzigingen. Oudere bestuursleden hebben wat moeite met mentaliteitswijzigingen die mekaar te vlug opvolgen. Vooral de unisportfederaties zullen zich nu wat moeten aanpassen.

De heer Kris Van Dijck : Het is niet de bedoeling van de indieners om de sportfederaties te belasten met weer maar eens verschillende wijzigingen. We bouwen voort op het huidige decreet en proberen problemen die zijn gerezen, bij te sturen. Dit voorstel werd gebouwd op vier pijlers : de unisportfederaties, de recreatieve sportfederaties, de sportieve vrijetijdsbesteding en de Vlaamse sportfederatie als koepel.

Wij hebben ons hierbij gehouden aan de sporttakkenlijst. We beseffen dat het schrijven van een decreet op maat van iedereen onmogelijk is. Het gaat immers om een zeer heterogeen landschap dat historisch is gegroeid. Het is dan ook de bedoeling

van deze hoorzitting om de verschillende opmerkingen uit het veld te aanhoren.

We blijven voorstander van de koepel, die ook al was opgenomen in het vorige decreet. Op een aantal verfijningen na, blijven de grote lijnen gelden. De grootste wijziging heeft betrekking op de representativiteit, waarbij we de norm twee derde hanteren.

Inzake de sportieve vrijetijdsbesteding drong een keuze zich op. We vinden niet dat deze vrijetijdsbesteding minder relevant is dan de sportfederaties die zijn gelieerd aan de sporttakkenlijst. Ze biedt daarentegen een meerwaarde voor het culturele leven in Vlaanderen en incentives van de overheid zijn dan ook op hun plaats. We zijn wel niet zo ver gegaan ook kwalitatieve taken toe te wijzen. We willen wel voor overlevingskansen zorgen. We vragen dan ook dat ze zouden samenwerken op basis van clusters. Ze krijgen dan een basisfinanciering, aangevuld met een financiering op basis van het aantal representatieve leden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mag ik vragen of voor het voorliggend voorstel van decreet reeds door de diensten van het Vlaams Parlement een legistiek advies en een taaladvies werd uitgebracht ? En werd er rekening gehouden met de geformuleerde opmerkingen ?

De heer André Denys : Beide adviezen werden inderdaad uitgebracht. De opmerkingen inzake taalverbeteringen werden reeds verwerkt, maar tot op heden werden er op basis van het legistiek advies geen wijzigingen aangebracht.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het is vreemd dat in de tekst die aan de commissie wordt voorgelegd, nog legistieke aanpassingen moeten gebeuren. Dit belast het commissiewerk zeer aanzienlijk. Ik kan niet anders dan me misleid voelen in deze aangelegenheid.

2. Uiteenzetting door professor Bart Vanreusel, voorzitter van de Vlaamse Sportraad (VSR)

Professor Bart Vanreusel : Het huidige decreet is nauwelijks twee jaar oud en er is alweer een nieuw voorstel. Dat getuigt van een sterke dynamiek en de VSR waardeert dat. Men moet zich er evenwel voor hoeden niet zodanig snel te werk te gaan dat men een onvoldragen tekst bij het parlement indient. De VSR pleit er in dat verband eveneens voor om de decretaal vastgelegde adviestermijn van een maand te respecteren. Voor dit voorstel kregen we amper een week, en dat is veel te weinig voor een degelijk en doordacht advies, ten voorde-le van de sport. Men mag de advisering niet uithollen. Toch hebben wij gepoogd om op minder dan 7 dagen een zo goed mogelijk advies te formuleren. De definitieve tekst zal klaar zijn tegen de bespreking.

Het voorstel is tot stand gekomen op gelijkaardige wijze als het voorstel van decreet op de gemeentelijke sportdiensten. Er gingen namelijk in beide gevallen overlegrondes aan vooraf, al werd het veld in het voorliggende geval toch beperkter geraadpleegd. Wij appreciëren die inspraak. Hopelijk wordt zij een traditie. Representatieve delegaties garanderen maatschappelijke steun voor een decreet.

Het bestaande decreet veroorzaakte een aardverschuiving op het vlak van erkenning en subsidiëring. In het voorliggende voorstel worden verdere verfijningen aangebracht in de relatie tussen overheid en sportfederaties. Al bij al is het een stap in de goede richting. Wij herkennen heel wat aanzetten en principes uit ons advies bij het vorige voorstel. Zo is er sprake van deregulering, beperking van de versnippering en differentiatie in het subsidiëringsbeleid. De principes van het Strategisch plan voor de sport worden doorgetrokken, en dat is een goede zaak. Er is aandacht voor kwaliteit en er wordt gestreefd naar meer transparantie, zonder de bestaande organisaties de wind uit de zeilen te nemen.

De geldende regelgeving heeft vier lacunes : de uitvoeringsbesluiten zijn te complex. Er is te veel versnippering. Er is te weinig aandacht voor meetbare kwaliteit en geen band tussen beloning en prestatie ; de sporttakkenlijst deed belangrijke organisaties uit de boot vallen.

Het sportbeleid wordt voortaan transparanter dankzij het onderscheid tussen unisportfederaties, recreatiesportfederaties en organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. Zij hebben elk een eigen takenpakket en profiel. Wat de laatste groep betreft, is het evenwel wenselijk de naamgeving aan de betrokken organisaties zelf over te laten in de plaats van haar in het decreet op te nemen.

De verhoging van het budget is verantwoord en wordt dan ook gewaardeerd door de federaties. Zij ondersteunen immers een belangrijk cultureel en sociaal netwerk.

De administratieve vereenvoudiging, die ook in het regeerakkoord voorkomt, mag geen dode letter blijven. Vooral in de uitvoeringsbesluiten zal blijken of de intenties werkelijkheid worden. Soms worden die besluiten al deels gedicteerd door de

decretale vereisten. Toch verdient het aanbeveling de sector meer te responsabiliseren. Zo zijn convenants efficiënter dan administratieve overlast. Men moet onderzoeken of men niet meer aan de federaties zelf kan overlaten.

Wij willen toch opmerken dat dit vooral tot uiting komt via uitvoeringsbesluiten. Wij zullen zeer nauwkeurig toekijken of die uitvoeringsbesluiten de goede intenties van de decreettekst niet omzetten in administratieve overlast. We vragen met aandrang en zullen er ook op staan dat we voldoende tijd krijgen in geval er uitvoeringsbesluiten zouden komen dat we ze goed kunnen bekijken op het vlak van de onnodige administratieve overlast. De sportfederaties zijn intussen immers meer dan volwassen om op een eenvoudigere en meer verantwoorde wijze met de overheidssubsidies te kunnen omspringen. Er zijn onder andere de mogelijkheden van convenanten.

Tevens hebben we moeten vaststellen dat er uitvoeringsbesluiten gedicteerd werden door een bepaalde vereiste in het decreetsvoorstel. Hiervoor is misschien toch nog wat tijd nodig zodat we kunnen kijken of er mogelijkheden zijn om meer verantwoordelijkheid toe te kennen aan de federaties zelf. Daartegenover moeten dan uiteraard middelen staan om de overlast aan administratie tegen te gaan.

De VSR vraagt ook met aandrang dat de federaties niet zouden verplicht worden om opnieuw een dossier te moeten indienen bij de eventuele totstandkoming van een nieuw decreet.

Het volgende punt is de versnippering. Er komen grote blokken en grotere gehelen in een transparanter landschap. Dit op zich is al een duidelijke tegemoetkoming ten opzichte van de versnippering. Binnen de drie blokken zelf is er op het eerste zicht niets dat aan die versnippering tegemoet komt. Vormen of incentives tot het vormen van grotere gehelen, die we de vorige keer ook hebben bepleit, zien we echt nog niet. De indeling in grote groepen vinden we heel positief maar er kunnen op dit vlak nog overwogen stappen worden gezet.

Een belangrijke opmerking gaat over de recreatieve sportfederaties en de manier waarop deze gesubsidieerd worden. Deze stelt dat deze federaties niets zullen moeten inleveren. Niet alle leden van de sportraad beamen dit echter. Wat is de fundamentele reden om te stellen dat de subsidiëring van deze sportfederaties geplafonneerd wordt ? Waarom wordt die geblokkeerd op een huidig bestaand niveau ? Is dit niet in tegenspraak met het strategisch plan voor sportend Vlaanderen zelf ? Hier stellen we toch immers dat we op dit moment anderhalf miljoen Vlaamse sportbeoefenaars vrij eenvoudig kunnen overtuigen om mee actief te kunnen zijn ? Het zijn misschien vooral de recreatieve sportfederaties die hierin de leiding kunnen nemen. We kunnen ons dus de vraag stellen of deze plafonnering niet in tegenspraak is met de principes van een strategisch plan voor sportend Vlaanderen. De groei die we toch verwachten van onze sportfederaties wordt eigenlijk niet beloond.

De VSR vraagt een bijzondere en dringende aandacht van het Vlaams parlement voor de situatie van één specifieke federatie namelijk de Vlaamse Studentensportfederatie. Doelgroepen worden in dit voorstel buiten beschouwing gelaten. Dit is ook beargumenteerd. De studentensport dreigt als het ware tussen een aantal stoelen te vallen. Het gaat hier om een sportfederatie die niet volledig voldoet noch aan de kenmerken van een unisportfederatie, noch aan de kenmerken van een recreatieve sportfederatie. Op die manier ontstonden er problemen. Op dit ogenblik is deze federatie echter zo goed als bankroet. Het gaat hier echter om een potentiële groep van meer dan honderdduizend jonge mensen die op een cruciaal moment in hun leven sportactief en sportbewust moeten gemaakt worden.

De VSR staat unaniem achter het idee om een sportfederatie voor deze bevolkingsgroep in stand te houden. Ze vraagt daarom ook dringend dat er actie zou ondernomen worden. De oplossingen en de mogelijkheden liggen eigenlijk voor de hand. Er is namelijk al een decreet dat de onderwijsgebonden sportactiviteiten regelt, namelijk het decreet op de stichting Vlaamse schoolsport. Op dit ogenblik slaat dit decreet op de jongeren tot achttien jaar. Er is eigenlijk geen enkele logische reden waarom het op die leeftijd zou stoppen. Nu weten we ook dat dit decreet op dit ogenblik aan herziening toe is en dat er een hoorzitting loopt. Daar ligt de onmiddellijke oplossing dus niet. Het zou een oplossing op termijn kunnen zijn. Daarnaast zou een initiatief van het Vlaamse parlement om de studentenfederatie onmiddellijk aan een overbrugging te helpen een directe oplossing kunnen zijn. Dit is echt een urgente materie.

Ik heb ook nog een opmerking over het feit of men kan behoren tot de categorie van de unisportfederaties en de koppeling daarvan aan de verplichting voor een internationale link. Op zich is dit uiteraard een zeer gezond principe. De unisportfederatie is de vertegenwoordiger naar de internationale sport toe. Wat gebeurt er echter met een voetbalfederatie met meer dan vijfentwintigduizend leden

die op dit ogenblik een recreatieve sportfederatie is maar die geen unisportfederatie kan worden omdat ze geen verbinding heeft met de internationale sport ? Deze link wordt immers voorbehouden aan de nog unitaire, Belgische sportfederatie. Hier zitten we toch met een probleem dat we moeten erkennen.

Verder heb ik nog een opmerking over de sportieve vrijetijdsorganisaties. We hebben al gesteld dat dit beantwoordt aan een differentiëring van het sportlandschap. Wellicht moet daar nog eens gekeken worden of de subsidiëringsregel overeenkomt met het ledenaantal. Wellicht moet het ledenaantal daar in een grotere mate spelen om tot een meer rechtvaardige verdeling te komen van de beschikbare subsidies.

Een niet onbelangrijke opmerking voor de unisportfederaties is dat blijkt dat de opdracht jeugdwerking bij de facultatieve opdrachten staat. Het lijkt de VSR vreemd dat deze opdracht geen basisopdracht is. Jeugdwerking is een basisopdracht, ook voor unisportfederaties.

Tot slot heb ik nog een mededeling over de begeleiding door de overheid. Vanuit verschillende federaties en vanuit een groot stuk van het veld vernemen we dat we een positieve indruk hebben over de wijze waarop de administratie hen begeleidt. Hier is een duidelijke verbetering merkbaar. Dit mag ook wel eens gezegd worden. We menen dat we dit pad verder moeten bewandelen. De administratie moet enerzijds een controlerende functie blijven uitoefenen maar moet anderzijds ook een serviceverlenende en begeleidende functie hebben naar de sportfederaties toe. Op deze manier kunnen de sportfederaties hun taken en opdrachten zo goed mogelijk vervullen.

Wij menen dat naast de grote stap van het decreet een nieuwe stap kan gezet worden. Die stap komt misschien iets te vlug om te vermijden dat we onvoorziene misstappen zouden doen. We vragen met aandrang dat het Vlaams parlement zijn aandacht voor sport zou blijven aanhouden en nog stappen zou zetten naar een degelijk, vooruitstrevend en actueel beleid ten aanzien van de Vlaamse sportfederaties.

De heer Kris Van Dijck : De professor zegt dat er aan de versnippering gewerkt wordt maar dat verdere initiatieven mogelijk zijn. Op welke manier kan de VSR de versnippering beperken ? In het voorstel van decreet wordt dat aangepakt door de oprichting van unisportfederaties. We stappen dus af van het principe van de confederaties. We kunnen deze aanpak echter niet hanteren voor de recreatieve sporten, daarom komen er recreatieve sportfederaties. Hoe wil men hier de versnippering tegengaan ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Is er een evaluatie gebeurd van het vorige decreet ? Zijn de aangehaalde lacunes de enige gebreken ? Heeft de VSR dat decreet geëvalueerd ?

Vindt u de opsplitsing tussen unisportfederaties en recreatieve federaties goed ? Is er een correcte omschrijving van beide soorten ? Is het onderscheid duidelijk ? Heeft de VSR voorstellen voor administratieve vereenvoudiging of om de versnippering tegen te gaan ? Deelt u het optimisme van de indieners dat na dit voorstel van decreet niet snel nieuwe wijzigingen meer noodzakelijk zullen zijn ?

De heer André Denys : Het fundamenteel concept van het decreet is dat we vertrekken van de sporten en de sporttakken en niet van doelgroepen. Bent u het eens met dat uitgangspunt ? Eén uitzondering zijn de gehandicapten, waarvoor een specifieke aanpak nodig is. Het hanteren van dat uitgangspunt heeft een aantal consequenties. Zo zouden de sportverenigingen van universiteiten, hogescholen of andere scholen enkel gesubsidieerd kunnen worden door onderwijs, of door de sportfederaties en het departement Onderwijs. Vindt de VSR dat het principe van één federatie per sporttak een goede manier is om de versnippering tegen te gaan ? De administratieve vereenvoudiging moet inderdaad blijken uit de uitvoeringsbesluiten. Kan de VSR adviezen geven over de uitvoeringsbesluiten ?

Professor Bart Vanreusel : Er is inderdaad een aanzet gegeven om de versnippering tegen te gaan. Deze versnippering wordt niet door iedereen als negatief ervaren. Een aantal mensen vindt dit een uiting van diversiteit. Er zijn wel maatregelen genomen om groepen in te delen, maar de groepen worden niet gestimuleerd, via meer personeel of hogere subsidies, om grotere gehelen te vormen. De meerderheid van de betrokkenen is wel overtuigd van het belang van samen te werken. Er zal altijd een zekere mate van versnippering blijven omdat er voortdurend nieuwe sporten en bewegingsvormen ontstaan. Misschien moet hen de mogelijkheid geboden worden om aan te sluiten bij een bestaand geheel met verwante bewegingsvormen.

De heer Kris Van Dijck : Ik vermoed dat u het eens bent dat voor de unisportfederaties het eindpunt bereikt is. Bedoelt u dan dat er stimulansen

moeten gegeven worden om federaties die nu als recreatief betiteld zijn, toch te laten aansluiten bij unisportfederaties ?

Professor Bart Vanreusel : Dat is zeker niet mijn bedoeling. De indeling in unisportfederaties en recreatieve sportfederaties is goed en mag zelfs beklemtoond worden. Binnen deze recreatieve sportfederaties kunnen we meer efficiëntie betrachten door samenwerking te stimuleren. Ook bij de unisportfederaties is dat mogelijk maar dit is misschien niet echt een vraag van de betrokkenen. Dit onderwerp is niet overlegd in de VSR.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Is het model van de clustering voor de sportieve vrijetijdsbesteding dat voorgesteld wordt, werkbaar ?

Professor Bart Vanreusel : Het zou beter zijn indien de sector zelf de ordening zou bepalen. Men zou kunnen poneren dat men wil dat sportieve vrijetijdsorganisaties met verwante activiteiten samenwerken. Dan zouden er vanuit de sector, die wel bereid moet zijn om te clusteren, zelf goede en werkbare onderverdelingen gemaakt kunnen worden. Zij zijn ook best geplaatst om de clusters te benoemen.

Er is geen systematische of wetenschappelijke evaluatie gebeurd van het lopende decreet. De tijd was wellicht te kort. Twee jaar is onvoldoende om een decreet op kruissnelheid te laten komen en te evalueren. De evaluatie van de VSR is gebaseerd op formele en informele gesprekken en commentaren waarbij een aantal tendensen tot uiting kwamen.

Dan kom ik tot de vraag over een duidelijke opsplitsing tussen unisport- en recreatieve federaties. De unisportfederaties bestaan grotendeels uit leden die op een min of meer recreatieve manier sport beoefenen. Het kan dus niet anders dan dat de opdrachten dicht bij elkaar liggen. Het is mogelijk dat de unisportfederaties zich alleen bezighouden met het samenstellen van excellente teams voor extreem hoge prestaties, maar dat is in tegenspraak met het strategisch plan. Het sportieve publiek wordt ook aangesproken door de unisportfederaties. Ik zie niet in hoe men dat kan splitsen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Er zou een onderscheid gemaakt kunnen worden tussen hoofd- en facultatieve opdrachten. Als een recreatieve federatie bijvoorbeeld een competitie organiseert, dan kan dat beschouwd worden als een facultatieve opdracht. Volgens mij zit de onduidelijkheid in de opdrachten en de duidelijkheid in de internationale link. Is dat voldoende ?

Professor Bart Vanreusel : De denkoefening is nog niet klaar. Een honderd procent duidelijke scheiding is niet mogelijk. Dat heeft te maken met de aard van de sportbeoefening zelf. Uiteraard kan het beleid nog verdere stappen zetten om de opdrachten te verfijnen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb vernomen dat unisportfederaties het recreatieve aspect vermijden om geen afbreuk te doen aan hun imago.

Professor Bart Vanreusel : Dat is mogelijk. Het spanningsveld tussen competitie en recreatie blijft typisch voor de sport. Ik twijfel eraan of men dat door subsidies sluitend kan maken. Sportbeoefenaars houden ervan om afwisselend recreatief en dan weer competitief bezig te zijn, het liefst binnen dezelfde federatie.

Voorts hoop ik dat het decreet snel opnieuw bekeken zal worden en dat de aandacht voor de sport zo levendig blijft als momenteel het geval is. Er dient voortdurend nagedacht te worden over verdere verfijningen. Het decreet gaat in de goede richting, maar eventueel verdere stappen moeten mogelijk zijn.

Wat de administratieve vereenvoudiging betreft zitten de decreetgever en de sector op dezelfde lijn. In het verleden diende men zeer regulerend op te treden, maar de sportfederaties zijn ondertussen groot geworden en kunnen op een zelfstandige wijze met de decreten en de eraan verbonden subsidies omgaan. Responsabilisering is belangrijk. De Vlaamse Sportraad wil zich engageren om nader te onderzoeken op welke manier vereenvoudigingen gerealiseerd kunnen worden. Dat zal in overleg met de betrokken sector gebeuren. Ik merk wel op dat de federaties regelmatig vragen om duidelijke spelregels zodat de rechtszekerheid gegarandeerd kan worden. Het wantrouwen van de sector tegenover de administratie is stilaan aan het verdwijnen. Eventueel kan men evolueren in de richting van het decreet over het bibliotheekwezen waarin de bibliothecarissen een grotere verantwoordelijkheid krijgen.

De keuze in het decreet voor een sportbeleid en niet voor een doelgroepenbeleid kan betwist worden. Uiteraard zijn doelgroepen belangrijk. Als men naar een specifieke vorm van indeling wil gaan, kunnen we evenwel stellen dat het een keuze is waar we achter kunnen staan. Wat het probleem

van de studentensport betreft kan gedacht worden aan een tweeledige oplossing. Zo is er voor studenten een belangrijke competitiesportsector. De Universiades zijn na de Olympische Spelen de grootste internationale sportontmoeting. Voorts kan enerzijds een unisportfederatie voor studenten gevormd worden die aan alle voorwaarden moet beantwoorden en anderzijds aan een inschrijving in het bestaande decreet over sport in het onderwijs, met name het decreet Stichting Vlaamse Topsport.

De heer André Van Nieuwkerke : U stelt dat het goed zou zijn dat de federaties voldoende ondersteuning krijgen van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is inderdaad belangrijk. Ik stel voor om tot een model te komen zoals in het onderwijs waar men enerzijds de inspectie heeft en anderzijds de pedagogische begeleidingsdienst. De onderwijssector kijkt met een zekere angst naar de visitatie, maar heeft nog meer nood aan pedagogische begeleiders. Ik denk dat de overheid duidelijk moet stellen dat er een sportinspectie is die visitaties doet en streng controleert of de federaties aan de voorwaarden voldoen, eventueel sancties geeft en tevens aanbevelingen doet. Daarnaast kan de sportbegeleidingsdienst de aanbevelingen samen met de federaties omzetten in de praktijk. Er is momenteel een goede samenwerking met Bloso, maar het is onduidelijk wanneer er controle dan wel begeleiding is. Voor de federaties is het belangrijk om een duidelijk model te hebben.

Het getuigt van een zekere dynamiek als de volksvertegenwoordigers een nieuw decreet voorstellen. Ik pleit er evenwel voor om het sportlandschap enige rust te gunnen en om met de verschillende actoren het decreet te evalueren vooraleer er wijzigingen worden aangebracht.

Professor Bart Vanreusel : Ik ben het eens met uw standpunt inzake controle en begeleiding. Het model van het onderwijs kan zeker inspirerend zijn. Uw vraag naar rust in het sportlandschap is terecht, maar dat sluit niet uit dat er tegelijkertijd nagedacht moet worden. Er is voortdurend overleg nodig tussen de decreetgever en de sector. Ook een grondige evaluatie van het decreet mag niet ontbreken.

De heer André Denys : Ik vind ook dat we de regelgeving niet al na twee jaar kunnen veranderen, maar 22 jaar wachten is evenmin aangewezen. Maar een dynamisch beleid veronderstelt een dynamische regelgeving. Toen het decreet werd goedgekeurd vonden velen – die vandaag de meerderheid vormen – dat het decreet niet ver genoeg ging. Aan het begin van de regeerperiode stonden we voor de keuze : ofwel voeren we het decreet uit ofwel wachten we op een nieuw decreet. We hebben besloten het decreet uit te voeren om niet in een vacuüm terecht te komen en om voldoende tijd te hebben om te werken aan een nieuw en grondiger voorstel van decreet. Dit voorstel van decreet moet vier tot vijf jaar van kracht blijven, maar dat belet niet dat het ondertussen geëvalueerd of aangepast mag worden.

3. Uiteenzetting door professor Paul De Knop, voorzitter van de raad van bestuur van Bloso

Professor Paul De Knop, voorzitter van de raad van bestuur van Bloso : Ik dank u voor deze uitnodiging en voor het feit dat de sportwereld – Bloso, de Vlaamse Sportraad en de Vlaamse Sportfederatie – uitgebreid werd betrokken bij de politieke besluitvorming. Ik zal een algemeen oordeel vellen over dit voorstel van decreet uitgaande van de overheidsmissie die we terugvinden in het regeerakkoord, de beleidsnota Sport en de motie van 26 april 2000.

Dit voorstel van decreet is een degelijk voorstel. Het is goed voor de sportwereld dat het budget voor de sportfederaties verhoogd wordt. Er zijn ongeveer 20.000 sportclubs in Vlaanderen met ongeveer één miljoen leden. Gezien de maatschappelijke, economische, politieke en sociale betekenis van sport is een blijvende en stijgende investering meer dan verantwoord. De inhaaloperatie is zeker verantwoord als we vergelijken met de situatie in het buitenland.

We moeten ook nagaan over welke strategische middelen de overheid beschikt. Het eerste middel is rationaliseren en krachten bundelen. In vergelijking met het buitenland blinken wij uit door versnippering. De beschikbaren middelen worden minder rationeel en strategisch ingezet. Wij pleiten ervoor de krachten te bundelen en daar zorgt dit voorstel van decreet gedeeltelijk en geleidelijk voor.

Men zou verder kunnen gaan in het afbouwen van de versnippering. Men had misschien iets verder kunnen gaan in het wegwerken van de verzuiling, maar wij beseffen ook dat dat heel moeilijk ligt. Ik denk evenwel dat de tijd er stilaan rijp voor is. Het wordt tijd dat we duidelijk stellen dat de sportwereld geen behoefte heeft aan vier turnfederaties of zes wandelfederaties. We sporten niet uit filosofische overtuiging, wel omdat we willen sporten. Via fusies wordt de verzuiling wel geleidelijk afgebouwd. De incentives daartoe zorgen ervoor dat als federaties besluiten samen te gaan ze er zeker

niet slechter van worden. Door krachten te bundelen zijn ze beter gewapend voor de toekomst. Het decreet van 1999 voorzag niet in incentives.

Dit voorstel van decreet zorgt voor meer transparantie. De taken worden duidelijk verdeeld tussen de unisportfederaties, recreatieve sportfederaties en vrijetijdsorganisaties. Het budget is weliswaar niet gelijk verdeeld, maar beleid voeren is keuzes maken. Hier kiezen ze voor een inhaaloperatie ten gunste van de unisportfederaties wat niet wil zeggen dat ze beter gewaardeerd worden. Het houdt alleen in dat die federaties binnen het beleid strategisch ingezet worden. Recreatiesport en vrijetijdsorganisaties krijgen ook steun en een taak, maar zijn niet prioritair binnen het beleid.

In vergelijking met het vorige decreet worden de vrijetijdsorganisaties wel opgenomen. Ze waren als gevolg van de sporttakkenlijst uit de boot gevallen. Die activiteiten zijn strategisch misschien minder belangrijk, maar als we ze niet opnemen bereiken we niet alle sporters. Dat betekent niet dat ze op dezelfde manier gesubsidieerd moeten worden en dezelfde opdracht moeten krijgen. Een keuze is altijd aanvechtbaar, maar ze is wel strategisch. Kiezen voor transparantie en duidelijke opdrachten is vernieuwend in het sportbeleid.

Daarnaast plant men een inhaaloperatie ten gunste van de competitieve sportfederaties. Na de Olympische Spelen in Sydney kregen de sportfederaties de volle laag : we staan niet meer op de kaart en moeten opnieuw een topsportbeleid voeren. De topsportscholen werken efficiënt en effectief. Er is nood aan een topsportcoördinatie. Dat alles wordt mogelijk via dit voorstel van decreet. Het legt de link tussen de topsportschool en de eigenlijke topsporters. Het verplichte recreatieve sportaanbod is nuttig en zinvol omdat topsport niet op zich kan bestaan. Door een goede jeugdwerking kan talent doorgroeien.

Ik pleit voor kwaliteit en voor middelen die kwaliteit garanderen. De sportwereld heeft het daar nog moeilijk mee. Door de resultaatsverbintenis worden diegenen die goed werk leveren beloond. Bovendien wordt kwaliteitszorg opgenomen in het beleidsplan van de federatie waardoor elke federatie verplicht wordt te bepalen hoe ze kwaliteit willen bereiken en meten. Alles wordt vastgelegd in een convenant. Dat is responsabilisering.

Daarnaast merken we een duidelijke vereenvoudiging. De federaties vonden het decreet van 1999 aanvankelijk een slecht decreet, maar later wilden ze het behouden. Sedert 1977 hebben de federaties een grote stap moeten zetten, maar zij die het gedaan hebben zien er duidelijk de meerwaarde van in. Er zijn uiteraard een aantal tekortkomingen : zo zijn de eisen veel te hoog gegrepen.

De federaties worden geresponsabiliseerd. Ze krijgen een periode van vier jaar om een beleid uit te voeren, met regelmatige evaluatie en bijsturing. De tekst en de procedure zijn vereenvoudigd, fouten uit het vorige decreet zijn weggewerkt. Ik ben het er niet mee eens dat meer responsabilisering zou betekenen dat men minder eisen moet stellen aan de federaties.

Als er een financiële inhaaloperatie komt van 175 miljoen frank mag men beslist meer eisen stellen maar men moet de federaties wel tijd gunnen. Ook de bijkomende personeelsleden voor grotere federaties zijn een belangrijk strategisch hulpmiddel. De sportbonden die de stap naar defederalisering hebben gezet – een enorm moeilijk proces -, worden onmiddellijk erkend en gesubsidieerd. Ook dat is een zeer goede zaak.

Dit nieuwe voorstel van decreet houdt, in tegenstelling tot het decreet van 1999, geen tabula rasa in : het goede uit het vorige decreet is behouden, het minder goede bijgestuurd.

Sportfederaties moeten nu terecht een jeugdsportcommissie oprichten. Een facultatieve opdracht, topsport bijvoorbeeld – de European Youth Olympic Days – komt nu ook in aanmerking. De universiades komen inderdaad niet meer in aanmerking via de VSSF. Als een sportfederatie meent dat het gunstig is om, als voorbereiding op de Olympische Spelen, deel te nemen aan een universiade zal dat echter wel kunnen, maar we geven niet de verantwoordelijkheid aan een omnisportfederatie om die keuze te maken. Dat de personeelssubsidies afgezwakt zijn van 75 naar maximum 70 procent is een goede stap : daardoor blijft er meer geld over voor de werking.

Aanvankelijk was ik van oordeel dat het nieuwe decreet er veel te vroeg zou komen en dat men eerst een effectevaluatie zou moeten doen. Ik kom daar van terug. Ik erken immers dat er bepaalde noden waren : de sportieve vrijetijdsbesteding was uit de boot gevallen en de federaties hebben aangegeven dat er tekorten waren ; er moest een initiatief genomen worden voor de nakende defederalisering van een aantal sportbonden ; Sydney heeft aangetoond dat er dringend nood was aan initiatieven voor het topsportbeleid. Het voorstel van decreet bevat geen fundamentele wijzigingen voor die federaties die al als unisport gestructu-

reerd zijn. We denken dat dit voorstel van decreet de problemen zal oplossen en dat dit decreet wel lang zal meegaan. Ik pleit er wel voor de sportwereld niet om de twee jaar met een nieuw decreet te belagen.

Ik sta dus zeer positief tegenover het nieuwe voorstel van decreet. De raad van bestuur van Bloso heeft er al rekening mee gehouden bij de opmaak van de ontwerpbegroting 2002. Dit voorstel betekent ook dat er een financiële inhaaloperatie van 175 miljoen frank nodig is. Voor de Vlaamse Studentensportfederatie is er wel een probleem. Door dit voorstel van decreet komt ze in het gedrang, ze is immers geen federatie zoals hier gedefinieerd. Ze is echter wel een sportkoepel voor een zeer belangrijke doelgroep : de achttien-plussers, precies die groep waarbij de drop-out in de sport zich voordoet. In Wallonië vergelijkt men een campus met een gemeente. Waarom zou de Vlaamse Gemeenschap een campus niet ondersteunen om sport te organiseren. Waarom niet één decreet op de schoolsport maken, voor de leeftijd van 6 tot en met 25 jaar, waarin de scholen, universitaire centra en centra voor hoger onderwijs lokaal gesubsidieerd worden voor hun werking en ondersteuning krijgen om de schoolsport te ontwikkelen en een sportcompetitie te organiseren ?

Wat betreft de begeleiding door de overheid, verwijs ik naar artikel 43 van dit voorstel van decreet dat stelt dat het de taak van de Vlaamse Sportfederatie is de aangesloten sportfederaties op juridisch, administratief, organisatorisch en beleidsmatig vlak te ondersteunen. Bloso subsidieert de Vlaamse Sportfederatie om dit te doen. Er is in dit voorstel van decreet dus een steunpunt, met vijf miljoen frank, om deze taak te vervullen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ware het niet beter geweest een aantal urgente problemen direct bij te sturen en de inventaris van problemen af te wachten alvorens een nieuw voorstel van decreet in te dienen ?

Er is de vraag om een administratieve vereenvoudiging. Een aantal administratieve regels zijn wel weggevallen, maar ze werden vervangen door volmachten aan de regering. Ik hoop dat de uitvoeringsbesluiten de administratieve vereenvoudiging zullen realiseren. De praktijk bij het vorige decreet bleek echter anders te zijn.

Er werd dus voor gekozen om de middelen van de unisportfederaties te verhogen. Hoe zit het met de integratie van de verschillende initiatieven die er bestaan op het vlak van topsport ? Hoe vermijden we een versnippering van de middelen ? Hoe zit het met de complementariteit van de verschillende opdrachten ?

Ik heb een technische vraag. Spreekt u uit naam van de raad van bestuur van Bloso ?

Ten slotte wil ik nog een principieel statement doen. De discussie over de eventuele noodzaak van één federatie per sporttak is zeer belangrijk. Ik weiger deze discussie echter aan te gaan vanuit de overweging dat de verzuiling moet worden tegengegaan. Er geldt immers nog steeds een vrijheid van vereniging. Ik weiger deze terminologie te hanteren. De overheid mag kwaliteitseisen opleggen, maar mag niet de vorm van organisatie opleggen. Dat neemt niet weg dat ik de inhoudelijke discussie wel wil aangaan.

De heer André Denys : Het Vlaams Parlement heeft een missie die wordt verwoord in het regeerakkoord, de resoluties in het Vlaams Parlement en de beleidsnota's. Op basis daarvan kiezen we strategische prioriteiten. We hebben ervoor gekozen om de unisportfederaties strategisch prioritair in te stellen. Dat doet niets af aan het respect voor de recreatieve sportorganisaties. Wij kiezen voor de unisportfederaties omdat zij een ruimere sportopdracht hebben : recreatie, competitie, internationale sportbeleving en topsport. Daarom hebben zij recht op meer middelen.

Eigenlijk was dit ook de bedoeling van de vorige decreetgever. Maar binnen het bestaande decreet is de situatie zo geëvolueerd dat de recreatieve sportorganisaties meer geld kregen dan de unisportfederaties. De manier waarop Bloso en de sportfederaties het beleidsplan, de convenants en de kwaliteitsmeting zullen invullen, zal echter doorslaggevend zijn om te bepalen of wij onze missie kunnen waarmaken. Responsabilisering is hierbij het grote woord. Denkt u dat de sportwereld bereid en voldoende rijp is voor deze responsabilisering ?

Professor Paul De Knop : Ik wil erop wijzen dat Bloso geen inventaris heeft ontvangen. Er is geen systematische of wetenschappelijke evaluatie gebeurd. Wij kennen de problemen door de dagelijkse gang van zaken. We horen echo?s uit het veld en krijgen de dossiers van de federaties binnen. De dienst sportbegeleiding heeft het effect nog niet systematisch onderzocht, maar ontvangt toch wel bepaalde signalen.

De creatie van facultatieve opdrachten was zeer terecht. De federaties die willen, krijgen middelen

om op bepaalde dingen in te kunnen spelen. Het probleem is dat er dan een plan moet worden geschreven. De federaties kennen die traditie niet. Er zijn veel te weinig dossiers voor facultatieve opdrachten. Daaruit leid ik af dat er problemen zijn.

Ik heb argumenten willen geven om aan te tonen dat de tekorten moeten worden aangepast en dat er strategische keuzes moeten worden gemaakt. Misschien is het huidige decreet wel innoverend geweest, maar werden er te weinig strategische keuzes gemaakt.

Administratieve regels die weg kunnen vallen, moeten dat ook doen. Andere regels moeten behouden blijven. Ik geef een voorbeeld : het jeugdsportcontract heb ik van a tot z gevolgd. Naarmate dit dossier evolueert, komen er meer regels op vraag van het veld. Regels zorgen immers voor een makkelijkere situatie.

Ik durf niet te zeggen dat de sportwereld hier al dan niet rijp voor is, maar ik denk wel dat de federaties moeten worden geholpen. Zij hebben geen traditie van effectmeting. Zelfs de Vlaamse regering heeft dat in het verleden te weinig gedaan. Het topsportbeleid van het Bloso is het prototype van een goede poging om aan effectmeting te doen. De grote fout is dat Vlaanderen iedereen wil tevreden stellen, zodat niemand nog tevreden is.

Als we zien welk bedrag hier tegenover staat, mogen er trouwens best wel wat regels gelden. Ik vergelijk met de universiteiten : zij moeten ook aan kwaliteitszorg doen. Stel dat de federaties een contract met het Bloso aangaan met een aantal resultaatsverbintenissen. Alleen de grote federaties zullen hiertoe in staat zijn. De strategische planning van de clubs laat immers vaak te wensen over.

Het topsportinitiatief van de minister komt op het goede moment. De oprichting van een Instituut Topsport Vlaanderen beantwoordt aan een behoefte van het veld. Er moet een geïntegreerd topsportbeleid komen. Het Bloso wil zelf het initiatief nemen om alle betrokkenen rond de tafel te brengen.

Ik vertegenwoordig in de eerste plaats mezelf, maar ik word wel gesteund door de raad van bestuur van Bloso. Die keurde inmiddels immers eenparig het ontwerp van begroting goed. Daarin zit een eenmalige inhaalbeweging ten gunste van de topsport : 175 miljoen frank meer, waaronder een belangrijk deel voor de topsport. De inspanningen ten gunste van de basisopdrachten van de federaties zijn evenwel aanzienlijker.

De overheid moet opleggen. Het grondwettelijke recht van de vrijheid van vereniging is nog iets anders dan de verplichting om elke vereniging te subsidiëren. Helaas is er te veel versnippering in het Vlaamse sportveld. Er zijn heel wat factoren die daar een rol in spelen en de meeste daarvan worden in het voorstel aangepakt. Maar van een belangrijke factor blijft men af : de verzuiling. Toch zorgt die ervoor dat het talent en de middelen versnipperd raken.

Bloso heeft voldoende knowhow in huis om de federaties te helpen. Alleen is vooralsnog onduidelijk welke opdrachten voor Bloso zullen overblijven, nadat er een aantal naar het departement zijn overgeheveld. Ik vind in elk geval dat er een dienst Subsidies moet blijven en een dienst Sportbegeleiding. Die laatste moet zowel de federaties als de topsport hulp bieden.

4. Uiteenzetting door de heer Dirk Van Esser, voorzitter van de Vlaamse Sportfederatie

De heer Dirk Van Esser, voorzitter Vlaamse Sportfederatie : Op de hoorzitting van 16 maart 1999 betreffende het huidige decreet hebben wij gesteld dat het decreet voor ons een tussenstap in de goede richting was. Het decreet dat vandaag voorligt, is er een dat een stuk verder gaat en waar heel wat denkwerk en overleg met de sector en de administratie is aan voorafgegaan. Voor het eerst werd bij mijn weten dergelijke open werkgroep geïnstalleerd, en werden zowel het Bloso als de VSF bij de voorbereidende besprekingen betrokken.

Het decreet dat voorligt is een goed decreet. De sportwereld heeft immers nood aan een gedifferentieerd sportbeleid. Niet alle sportfederaties kunnen over dezelfde kam worden geschoren. Unisportfederaties zijn niet belangrijker dan recreatiesportfederaties, maar unisportfederaties hebben een veel groter takenpakket dan recreatiesportfederaties. Zo heeft men het al eens over de magere resultaten van de Vlaamse topsport.

De Vlaamse Tennisvereniging (VTV) bewijst vandaag dat topsport in Vlaanderen wel degelijk mogelijk is. De VTV werkt gestructureerd aan de opleiding van jong talent, maar kan daarbij terugvallen op de draagkracht van 115 000 leden. Zij zijn op dat vlak de grote uitzondering. Ook andere en kleinere Vlaamse sportfederaties hebben heel wat potentieel, maar missen diezelfde financiële draagkracht. Het voorstel van vandaag zal hen permanent een stuk beter ondersteunen, waardoor ook

zij straks meer zorg aan jeugdopleiding en de daaropvolgende topsport kunnen besteden.

Voor dit nieuwe ontwerpdecreet werd er in eerste instantie uitgegaan van het principe van één federatie per sporttak, zoals aanbevolen in het Strategisch plan voor sportend Vlaanderen. Het landschap was echter te zeer versnipperd, zodat dit principe niet helemaal kon worden doorgevoerd. Het is een duidelijk gegeven, dat er door het steeds bijkomend erkennen en subsidiëren, niet van nieuwe sporten, maar van nieuwe sportfederaties, er wel degelijk een misgroei was ontstaan.

Federaties zijn zich kunstmatig gaan opsplitsen, zodat de middelen niet meer terechtkomen waarvoor ze bestemd zijn. We moeten daarbij goed voor ogen houden dat ongeveer 50 procent van de actuele recreatieve sportfederaties, verzuilde federaties zijn. Het zijn federaties die door de jaren heen via hun politieke banden zichzelf hebben kunnen onderscheiden van de rest. In die zin hebben wij bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap, de toegekende tewerkstellingsprojecten binnen de sportsector opgevraagd, en stellen wij vast dat er in totaal 74 tewerkstellingsprojecten zijn toegekend aan verzuilde sportfederaties, en dat de drie voorvechters tegen dit decreet op dat vlak uitermate goed bediend werden. Zo blijkt een van die federaties zo maar eventjes over 27 tewerkstellingsprojecten te beschikken. Ook hier gaat het over gemeenschapsgelden die ter beschikking gesteld worden van de sport. Als we daarbij de subsidiëring voegen van dit decreet, dan stellen we toch maar vast dat enkele van deze federaties nog steeds in de meest bevoorrechte positie blijven verkeren, dit om maar aan te tonen waarheen het vroegere beleid heeft geleid. We trachten hiermee ook het belang van dit decreet te accentueren, te meer daar er binnen de huidige politieke wereld de bereidheid is, om vooral naar de doelstelling te kijken, namelijk de sport.

Dit decreet zet het verleden grotendeels recht, en zorgt zowel voor een inhaaloperatie voor de unisportfederaties, als voor het opnieuw ondersteunen van de uit de boot gevallen sportfederaties. Een oplossing die iedereen voldoening moet geven, ook de recreatieve sportfederaties, die hun huidige status behouden, en zich in de voorbesprekingen daar uitdrukkelijk akkoord mee hebben verklaard.

Er zit volgens ons slechts één valse noot in dit decreet, en dit betreft de sportieve vrijetijdsbesteding. Wij zijn van mening dat, in tegenstelling tot de drie clusters uit het voorstel, er een betere onderlinge budgettaire verhouding zou bestaan, indien er een bijkomende vierde cluster zou worden voorzien waarin de volkssporten met een internationale uitstraling kunnen worden ondergebracht.

Dit zou ook tegemoetkomen aan de nota verspreid op de persconferentie van 22 mei laatstleden, waarin duidelijk werd gesteld, dat deze federaties zouden gesubsidieerd worden op het niveau van voordien. Wij dringen dan ook ten stelligste aan om deze vierde cluster bijkomend in het decreet in te schrijven, en daarvoor de nodige middelen uit te trekken.

Zonder aan het principe te tornen, wensen wij toch te wijzen op het feit dat de huidige sporttakkenlijst niet compatibel is met dit voorstel van decreet.

Indien men één federatie per sporttak aanvaardt in het onderdeel unisportfederaties, dan moet men er ook voor zorgen dat sporten die actueel apart op de sporttakkenlijst staan, maar toch onder dezelfde unisportfederatie ressorteren, op de sporttakkenlijst onder dezelfde noemer komen. Zo staan bijvoorbeeld zwemmen en waterpolo apart op de sporttakkenlijst, maar hoort alles eigenlijk onder zwemmen. Zoniet wordt de zwembond straks nog verplicht een aparte waterpolofederatie op te richten wat tegen de geest van het decreet is vermits er opnieuw versnipperd wordt. Beide sporttakken ressorteren trouwens onder de internationale zwembond, en de internationale zwembond aanvaardt slechts een lid per land. Vandaar dat wij hier toch speciale aandacht voor vragen, en onze diensten aanbieden om dit snel uit te klaren.

Graag besluit ik de tussenkomst van de VSF met de vier parlementaire initiatiefnemers veel succes te wensen met hun voorstel van decreet. De Raad van Beheer van de VSF staat, mits de voorgestelde aanpassing binnen de vrijetijdsbesteding, unaniem achter het voorstel en zal dit naar haar leden, maar ook naar de buitenwereld toe, ten volle ondersteunen. Wij reken alvast op jullie blijvende aandacht voor de sport.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb enige moeite met de politieke analyse van de heer Van Esser. Ik dacht dat de meeste voorgaande sprekers stelden dat het decreet van 1999 een goede aanzet was. Blijkbaar stelt de heer Van Esser dat enkel het huidige politieke beleid zich met sport bezighoudt. Dit laat ik voor zijn rekening.

Ik heb een vraag over een aantal elementen die ik mis in de uiteenzetting. U zegt dat u namens de raad van bestuur van de VSF spreekt. De teksten zelf, waarnaar professor Vanreusel heeft verwezen,

zijn tot stand gekomen in overleg met het veld. Hij stelde vragen bij de representativiteit. Ik kan er geen oordeel over vellen want ik kende de samenstelling van het overleg niet. Mijn vraag is dus op welke manier de leden van de VSF, waar u de belangenbehartiger voor bent, op de hoogte zijn gehouden van de totstandkoming van dit decreet en op welke manier zij geconsulteerd werden. Ik meen te weten dat de VSF betrokken is bij het overleg. Dat hebben de indieners trouwens ook gezegd. Er zijn immers nogal wat verschillende belangen. Zo zijn er de gevolgen voor de recreatieve sportfederaties met de plafonnering. Hierover hoorde ik professor Vanreusel vragen stellen. Ik hoor u vanuit de belangenbehartiging geen enkele vraag stellen rond het uitsluiten van de groei van die recreatieve sportfederaties die ook aangesloten zijn bij uw organisatie. Blijkbaar heeft men daar dus geen problemen mee. Op welke manier is die terugkoppeling dus gebeurd ? Ging die van de raad van bestuur uit of ging die uit vanwege degenen die namens de VSF in het overleg zaten ? Op welke manier vond het overleg met de achterban plaats ? Op welke manier werden uw leden geconsulteerd over het voorstel dat voorligt ? In andere sectoren ken ik de werking van belangenbehartiging waarbij men dan per werksoort een soort werkgroep maakt om de eigen uitgangspunten, verzuchtingen en vragen te kunnen uitbrengen. Het gaat hier toch, met dit voorstel van decreet, om een duidelijke politieke keuze ? Er wordt een keuze gemaakt voor de bevoordeling van een bepaald soort federaties. Nu zeg ik het misschien heel cru maar zijn er geen vragen te stellen over de keuzes die gemaakt werden naar de plafonnering en het gebrek aan groei ? Is er vanuit het veld zelf nog geen vraag gesteld rond hetgeen vandaag voorligt ? Ik heb niemand iets horen zeggen over de manier waarop de geconfedereerde sportfederaties reageren ? Met een vorig decreet hebben wij toch immers ook geprobeerd om de versnippering tegen te gaan ? Wat zijn de problemen voor deze federaties in het nieuwe decreet ? Op welke manier kunnen zij zich hierin inschrijven ? Deze namiddag zullen we hopelijk kunnen toetsen hoe de terugkoppeling en de totstandkoming gebeurd is naar de organisaties die u vertegenwoordigt. Wat was de representativiteit in het overleg ?

De heer Kris Van Dijck : De opmerking die u formuleerde rond de verhouding tussen de sportfederatie met één sporttak heb ik met aandacht beluisterd. Ik kan uw bemerking formeel onderschrijven. Ik stel me echter de vraag of we dat probleem moeten ondervangen. U gaf het voorbeeld van het waterpolo en het zwemmen. Moeten we het probleem ondervangen in dit decreet of zullen we het kunnen opvangen met uitvoeringsbesluiten die ingrijpen in de sporttakkenlijst met betrekking tot de sporttak en sportdiscipline ? Ik heb vernomen dat er hier aangaande al een aantal gesprekken bezig zijn om mee te bepalen wat een sporttak is en welke disciplines hierbij horen.

Het gaat dus niet zo maar om een opsomming van sporttakken maar om een betere afstemming op elkaar. Hierbij mag er echter geen afbreuk gedaan worden aan de sportakken die er reeds opstaan. Laten we daar duidelijk in zijn. Ik denk echter dat, indien we dit op die manier ondervangen, we zouden tot een situatie moeten komen waarbij men bijvoorbeeld de waterpolofederatie zal moeten opstarten. We moeten enkel tot een betere samenhang komen. Ik denk dat we dit dan misschien op een ander niveau in het decreet moeten voorzien.

Een tweede vraag die ik wilde stellen is ingegeven door een vraag die de heer Denys aan professor De Knop gesteld heeft. Ik dacht dat die vraag ook aan u mocht gesteld worden. Zijn de federaties eigenlijk klaar om de manier van kwaliteitszorg, zoals we die voorzien hebben, op te vangen ? Ik denk wel dat u, als woordvoerder van de federaties de geschikte man bent om hier aangaande een antwoord te formuleren.

De voorzitter : Ik heb ook nog een vraag aansluitend op de globale vraag van mevrouw Van Hecke. De loop van de wordingsgeschiedenis van dit decreet is er een waarbij de recreatieve sportfederaties vreesden dat ze zouden aangepakt worden. Toen was er de zorg om binnen een aantal opgelegde veranderingen verder te werken. De enige vraag was dat de middelen die beschikbaar waren zouden behouden blijven. Zo heb ik althans de vraag van die federaties begrepen. Is die vraag zo gebleven ? Is die vraag, in de loop van de maanden dat dit decreet werd geschreven, aangepast ? Wat is de huidige mening van de recreatieve sportfederaties ?

De heer Dirk Van Esser : Als ik spreek over het politiek beleid van vandaag dan heb ik het uiteraard over alle mensen die hier vandaag aanwezig zijn. Hoe is nu alles verlopen ? De VSF is duidelijk niet de initiatiefnemer geweest in dit decreet. Er was een initiatief van een aantal mensen uit het parlement die een aantal krijtlijnen hadden uitgezet. Als VSF en als Bloso moesten wij binnen die krijtlijnen blijven en constructief meewerken aan een voorstel. Dit wil zeggen dat wij geen aanzet hebben gegeven.

Wij hebben uiteraard teruggekoppeld naar onze federaties. Vooreerst wil ik toch duidelijk stellen dat de VSF een democratisch verkozen bestuur kent. Dit wil zeggen dat wij met een negentigtal federaties zijn. Die negentig federaties kiezen elk met één stem negen bestuurders die dan het beleid van de VSF bepalen. De situatie vandaag is zo dat het gros van de bestuurders mensen zijn uit de unisport. Zij zitten in de zwem-, tennis-, turnen- en atletiekfederatie, als zijnde de grote federaties. Squash, reddend zwemmen en watersport-zeilen zijn de andere.

Als recreatieve federatie kennen we de wandelsport. Nu wordt de volkssport als vrijetijdsbesteding beschouwd. We hebben de besprekingen over dat decreet stelselmatig binnen dat bestuur gedaan. Wij werden ook geconfronteerd met de groep van recreatieve sportfederaties. Ik moet toch wel stellen dat deze groep zich, na de eerste teksten die verspreid werden, zich niet op zijn gemak voelde. Ze zijn zich dan gaan organiseren. Het is een groep mensen die gewend waren om zelf de decreten te sturen. Het gaat vooral om de federaties die vroeger via het COS en het SCS aan de basis lagen van de decreetteksten. Hierdoor kwam de sportwereld grotendeels buiten spel te staan. Die groep is zich gaan organiseren omdat ze niet akkoord konden gaan met het verlies van bevoegdheid zoals het in dit decreet overkwam. We hebben tweemaal met hen overlegd. Een eerste keer hebben we hen gevraagd om met een constructief voorstel te komen en hoe zij de zaak zagen.

Een tweede keer zijn zij teruggekomen en hebben ze verklaard dat ze het decreet wensten te behouden en geen nieuw decreet wensten uit te werken. Toen is er hen ook duidelijk gevraagd of ze iets zouden hebben tegen het feit dat er aan de unisport en de vrije tijdsbestedingen effectief iets zou gebeuren. Ze hebben dan uiteindelijk verklaard dat dit in feite hun probleem niet was zo lang ze hun middelen zouden behouden. Dit is de stand van zaken. Voor de sportieve vrijetijdsbesteding hebben we regelmatig contact gehad met de woordvoerders over de te nemen stappen. Dit gebeurde binnen de raad van bestuur.

Wat de sporttakkenlijst betreft denk ik dat deze gewoon moet herschikt worden. Alle sportakken die samenhoren moeten binnen de internationale federaties bij elkaar geplaatst worden of men moet spreken over disciplines. De zwemsport heet bijvoorbeeld zwemsport en men heeft daarin synchroon zwemmen, waterpolo en het schoonduiken. Dit is vrij eenvoudig op te lossen. Als het niet opgelost wordt hebben we wel een groot probleem.

De federaties zijn de dag van vandaag in felle ontwikkeling. Via het initiatief van 1999 zijn er heel wat geschoolde krachten in dienst gekomen bij de federaties. Deze mensen hebben in ieder geval begeleiding nodig. Het gaat niet op om te zeggen dat men binnen vier jaar maar met een resultaat moet komen. Dit is trouwens de taak van het Bloso en niet zozeer van de VSF om de federaties bij de dagdagelijkse uitvoering van dit decreet bij te staan.

Wat de recreatieve federaties betreft kan men stellen dat er, naar ons toe, geen andere teksten zijn gekomen. In de pers spreekt men niet over het project dat nu voorligt maar men spreekt altijd over het feit dat de recreatiesporten zullen afgeschaft worden. Dit is absoluut niet het geval. Ofwel was men slecht geïnformeerd, maar daar twijfel ik aan, ofwel heeft men wanhoopspogingen gedaan. Ik kan me immers voorstellen dat die groep aanvoelt dat er toch wel een nieuwe beweging is waarbij men voor de sport gaat en niet meer voor vriendendiensten aan familieleden.

5. Uiteenzettingen door de heer Rudy Cleymans, Vlaamse Squashfederatie en de heer Georges De Doncker, secretaris-generaal van de Vlaamse Volleybalbond

De heer Rudy Cleymans, Vlaamse Squashfederatie : Ik vertegenwoordig een kleine federatie en onze discipline is geen olympische sport. Onze atleten kunnen wel deelnemen aan de Wereldspelen.

Voor een kleine federatie is dit voorstel van decreet een goede zaak, maar we hechten veel belang aan de uitvoeringsbesluiten. Wij zijn samen met enkele andere kleine sportfederaties gehuisvest in het Huis van de Sport en iedereen hoopt dat de Vlaamse Sportfederatie betrokken zal worden bij het opmaken van de uitvoeringsbesluiten. Kleine federaties hebben daar niet altijd de middelen voor.

Unisportfederaties krijgen de kans een topsportbeleid uit te werken. Ik ben er zeker van dat ook de kleine federaties die kans zullen benutten.

Bij het bepalen van de diplomavereisten zou men rekening moeten houden met buitenlandse diploma's opdat we een buitenlandse toptrainer op A1-niveau kunnen subsidiëren. Een goed technicus kan ook les geven, mits hij of zij een pedagogisch diploma behaalt.

Ik hoop dat men voor een aantal disciplines individueel gaat bepalen welk niveau vereist is. Veel regenten of licentiaten Squash zijn er nu eenmaal niet.

De heer Georges De Doncker, secretaris-generaal Vlaamse Volleybalbond : Het decreet van 13 april 1999 en de uitvoeringsbesluiten van 17 maart 2000 werden al grondig getoetst, wat ons in staat stelt enkele reacties en voorstellen over te maken. Dit voorstel van decreet is een verbetering op administratief, financieel en technisch vlak.

We hebben toch enkele opmerkingen bij een aantal artikels. Artikel 24, paragraaf 8 luidt : De Vlaamse regering bepaalt de in aanmerking komende diploma's en de overeenstemmende salarisschalen om de personeelssubsidies te berekenen. De personeelsleden worden minimaal betaald overeenkomstig hun diploma.

Sociaal is dat goed en we vinden het prima dat het technische kader en de administratieve coördinator overeenkomstig hun diploma betaald worden. Wij kunnen ons niet vinden in het feit dat dit ook van toepassing zou zijn op het gewone administratieve kader. Het zou onlogisch zijn dat voor gelijk werk een verschillend loon zou worden uitbetaald. Dat zou tot gevolg kunnen hebben dat te hoge diploma's worden ontslagen en lagere diploma's worden aangeworven.

Artikel 24, paragraaf 9 luidt : Ten minste 50 procent van het gesubsidieerd personeel moet sporttechnisch geschoold zijn en bovendien een sporttechnische functie uitoefenen. Wij zouden deze paragraaf graag uitbreiden zodat ook niet-gesubsidieerd sporttechnisch personeel meegerekend mag worden om de vereiste 50 procent te halen. Sportfederaties hebben vaak gedetacheerde medewerkers in dienst of medewerkers die betaald worden door bijvoorbeeld het BOIC of een sponsor. Als die medewerkers aan alle voorwaarden voldoen moeten ze meetellen, anders dreigt het tegenovergestelde : we moeten mensen extra aannemen om hen te vervangen.

Ik wil ten slotte vooruitlopen op de uitvoeringsbesluiten voor de facultatieve opdracht Jeugdsport. In de huidige uitvoeringsbesluiten zijn twee soorten projecten mogelijk : projecten om sportparticipatie te verhogen en projecten om de kwaliteit te verhogen. Projecten ter verhoging van de participatie bepalen dat in het eerste jaar – namelijk 2000 – 30 procent van de sportclubs met minder dan 30 procent jeugdleden moeten deelnemen. In het tweede jaar of in 2001 moeten 50 procent van de sportclubs met minder dan 30 procent jeugdleden deelnemen. Maar de meerderheid van de aangesloten clubs met minder dan 30 procent jeugdleden willen alleen maar met een seniorenploeg op een ontspannen manier aan competitie te doen. Jeugdwerking is voor hen dus geen doelstelling. Zo wordt het moeilijk om de helft van die clubs te overtuigen deel te nemen aan het sportparticipatieproject.

Wij stellen voor om die projecten niet te linken aan clubs. We stellen voor om de federaties doelgerichte activiteiten te laten opzetten zodat alle geïnteresseerden de kans krijgen zich aan te sluiten bij een club naar keuze in hun regio. We zijn ervan overtuigd dat ze daar goed begeleid zullen worden.

De heer Kris Van Dijck : Beide sprekers leggen de nadruk op de criteria voor het personeel. De bedoeling van dit voorstel is de kwaliteit te laten primeren. De personeelsleden moeten van aanpakken weten. Diploma's zeggen niets op zich maar we moeten toch kwaliteitsnormen invoeren en bepaalde regels hanteren. Het voorstel is niet op het lijf van een bepaalde federatie geschreven, dus niemand zal 100 procent tevreden zijn. We hebben enkel geprobeerd om een aantal minimumnormen op te leggen.

Indien we voor de 50 procent personeel alle personeelsleden in aanmerking nemen, wordt het moeilijk controleerbaar. We beschikken immers enkel over gegevens van de gesubsidieerde personeelsleden.

De heer André Denys : In het voorstel krijgen de unisportfederaties, die een bredere opdracht hebben dan enkel recreatie, een strategische plaats door een belangrijke budgettaire inhaalbeweging maar ook door de invoering van een kwaliteits- en effectenmeting. De vertegenwoordigers spreken echter enkel over diploma's, weddeschalen, enzovoort. Eigenlijk was het de bedoeling de voorwaarden voor personeel niet in het decreet te schrijven, maar een vorm van resultaatsverbintenis in te voeren via een convenant tussen Bloso en de sportfederaties.

Uit uw vragen blijkt dat men daar inderdaad niet rijp voor was. Tegenover meer geld zal kwaliteitsmeting staan. Men zal een vierjaarlijks beleidsplan moeten opstellen waarbij men zal moeten kunnen aantonen dat de kwaliteit toeneemt. Dat bestaat al met de integrale kwaliteitssportprogramma's. Ik heb de indruk dat de sprekers zich toespitsen op details, maar dat de essentie van het voorstel niet doordringt. Zijn de kleine unisportfederaties groot genoeg om aan deze vereisten te voldoen ?

De heer Rudy Cleymans : Ik ben begonnen met te zeggen dat het een goed voorstel van decreet is. Wij juichen kwaliteitszorg toe. Aandacht voor kwaliteit is echter niet nieuw voor ons. Zo hebben we moeite gedaan om trainerscursussen op te stellen en in te richten. Het streven naar kwaliteit uit het voorstel is dus niet zo een grote omwenteling voor ons.

De heer Georges De Doncker : Inhoudelijk is dit voorstel van decreet een sterke verbetering, we hebben alleen een paar opmerkingen. We meten nu al kwaliteit, we hebben het FIS-project. Wij, de volleybalschool, staan samen met de tennisschool aan de basis van sportopleidingen.

Wij hebben bijvoorbeeld een licentiaat lichamelijke opvoeding, gedetacheerd van het BOIC. Als men dus de verhouding 50 procent technisch personeel en 50 procent administratief personeel gaat hanteren, dan telt deze persoon niet mee, niettegenstaande hij instaat voor de opleiding van het technisch personeel. Jaarlijks komen meer personeelsleden in dienst. Door dit voorstel krijgen we zeker niet minder technisch personeel, dat is een goede zaak.

Ik wil erop wijzen dat de grote federaties de kwaliteitsmeting goed moeten voorbereiden omdat indien zij geen subsidies meer krijgen, een financiële catastrofe dreigt. Ook wij zijn voorstander van een vierjarenplanning. Wij hebben enkel een paar problemen willen aankaarten.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Welke zware gebreken van het vorige decreet worden in dit voorstel rechtgezet, behalve het feit dat men meer geld krijgt ? Wat moest zo dringend bijgestuurd worden ?

Voorts hebben de unisportfederaties een duidelijke recreatieve opdracht toegewezen gekregen. U dient daar een persoonslid voor 90 procent in te zetten. Gaat u die opdracht nu meer invullen of zorgt u alleen voor een betere begeleiding ?

De heer Georges De Doncker : We hebben momenteel recreatieleden voor wie we een goedkope verzekering bedongen hebben. Het is de bedoeling om tegen het volgende seizoen een programma uit te werken waarbij we gaan onderhandelen met verzekeringsmaatschappijen om zo goedkoop mogelijk aan sport te doen.

Het voorstel van het decreet was voor ons een complete verrassing en tevens een uitdaging. Het is in 2000 van start gegaan met horten en stoten. Het was niet gemakkelijk te bevatten, ondanks de schitterende opleidingsvergaderingen van het Bloso. Voor de topsportscholen krijgen we nu meer ondersteuning en de mogelijkheid om iets te installeren van blijvende waarde. Zo kunnen de topsportscholen bijvoorbeeld meer structuur geven. Door de onzekerheid over hoe alles zal verlopen, hebben we geen risico's durven nemen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : In het decreet van 1999 waren ook topsportscholen opgenomen.

De heer Georges De Doncker : Dat klopt. We zijn voorzichtig in het decreet gestapt. We hadden een topsportschool, maar die functioneerde alleen dankzij mensen die alleen woensdagnamiddag of 's avonds training gaven zoals in iedere federatie.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Was u vragende partij voor een nieuw decreet ?

De heer Georges De Doncker : We hebben dat niet gevraagd, maar we zijn tevreden met de middelen die we zouden kunnen krijgen en met de verdere uitbouw van het geheel.

De heer Rudy Cleymans : Positief is dat er een goede stap werd gezet naar een georganiseerde structuur van de federaties in Vlaanderen. Er komt een duidelijke strategie voor de unisportfederaties. Voor de uitbouw van de structuur van de omnisportfederaties is er nog heel wat werk. Ik ben blij dat er in Vlaanderen een organisatie komt die degelijk opgebouwd is. We zijn tevreden dat men moeite heeft gedaan om de federaties die uit de boot gevallen zijn, op te vissen.

Voor de recreatiesport hebben we een pakket voor minisquash ontwikkeld. Voorts werken we samen met de Stichting Vlaamse Schoolsport om jongeren te laten kennismaken met squash. We hopen ook door de aankoop van een mobiele squashcourt naar de jeugd toe te stappen aangezien die niet zo vlug de stap zetten naar een federatie. Dat vraagt heel wat energie.

Ik onderstreep dat we sinds de splitsing van de Belgische squashfederatie zes jaar geleden een degelijke structuur opgebouwd hebben door de keuze van gekwalificeerd personeel. Ik juich de kwalitatieve norm toe, maar ik wijs erop dat er tussen de federaties heel wat verschillen zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Vanaf welke leeftijd begint u met kinderen te werken ?

De heer Rudy Cleymans : Het pakket minisquash is bedoeld voor kinderen vanaf 6 jaar. We hebben

heel ervaring opgebouwd uit onze contacten met Nederland. Kinderen tussen 8 en 9 jaar kunnen beginnen met squash aangezien het materiaal veel lichter is dan vroeger.

De heer Georges De Doncker : We ondersteunen voor een deel de bewegingsschool waar (groot)ouders met hun kinderen naar de sporthal gaan voor allerlei activiteiten. Voorts werken we samen met sportfederaties. We hebben er geen enkel belang bij om concurrentieel op te treden. Het is de bedoeling om de ontwikkeling van het kind te stimuleren en het te laten kiezen voor een sport dat het graag doet, maar tevens al vanaf 6 tot 7 jaar aan een federatie gelinkt is.

De voorzitter : Ik wil de euforie van de unisportfederaties enigszins temperen. Het gaat om conditionele middelen. Volgens artikel 27, § 3 bijvoorbeeld dient de federatie een plan en doelstellingen te bepalen en tevens een strategie om die te behalen. De federatie krijgt pas middelen als er daarover een duidelijk akkoord is. De vraag rijst of jullie daar klaar voor zijn. Wat is mogelijk ? Kunnen jullie een nulmeting maken, doelstellingen bepalen en die evalueren ?

De heer Georges De Doncker : Momenteel stellen we ook al een plan op en evalueren dat. Structureel verandert er niet zoveel. We dienen wel op langere termijn te denken en bewust te zijn van de manier waarop we over financiële middelen kunnen blijven beschikken. Een deel van het geld komt immers van de leden. Hoelang willen die nog bijdragen aan de werking van de federatie ? Bij die vraag moeten we blijven stilstaan.

De heer Rudy Cleymans : De federatie moet financiële middelen blijven zoeken. Wat is al dan niet haalbaar ? We doen ons best om zoveel mogelijk leden te hebben, maar dat is niet eenvoudig.

Terloops, sinds de Stichting Vlaamse Schoolsport 20 jaar geleden startte in een gesplitste vorm weliswaar, werd het personeelsbestand verdubbeld. Dit betekent echter niet dat de schoolgaande jeugd er uitvoerig sportiever op geworden is en dat er een fenomenale stijging is van het aantal deelnemers aan sportactiviteiten. Er spelen veel andere elementen mee. Onze Engelse collega's zagen hun aantal leden halveren, wat evenmin betekent dat men slecht zou werken.

De voorzitter : Het gaat er mij om dat een aantal parameters worden vastgelegd.

De heer André Denys : En dat op maat van de organisaties. Maar die moeten voortgang boeken, en dat is het onderscheid met de recreatieven, waar geen metingen gebeuren.

De heer Rudy Cleymans : Wanneer er op maat gewerkt wordt en wanneer wij onze eigenheid mogen behouden, dan is dat een goede strategie.

6. Uiteenzetting door de heer Freddy De Nert, voorzitter van de Gezinssportfederatie

De heer Freddy De Nert, voorzitter van de Gezinssportfederatie : De recreatieve sportfederaties danken u om op deze hoorzitting te mogen aanwezig zijn. Aangekondigd als voorzitter van de Gezinssportfederatie, eigenlijk ondervoorzitter, wens ik vooral als woordvoerder van het Platform van Verontruste Sportfederaties tussen te komen.

Dit platform vertegenwoordigt meer dan 25 erkende federaties of circa 400.000 recreatieve sporters. Zij hebben zich sinds enkele maanden verzameld omdat zij zich niet betrokken voelen bij de totstandkoming van dit decreet. Daarover hebben zij zich gisteren, 6 juni, beraden.

Wel stellen wij vast dat uw voorstel niet parallel loopt met de missie uit het Strategische Plan voor Sportend Vlaanderen, overigens door het Vlaams Parlement goedgekeurd : namelijk zoveel mogelijk regelmatig laten sporten. Deze doelstelling sluit beter aan bij de opdracht van de recreatieve sportfederaties, wier deskundigheid precies op dat recreatieve ligt. In tegenstelling tot de uni(topsport)federaties, waar de doelstelling bij de topsporter ligt. Uw voorstel ondergraaft, grof gezegd, dan ook ten dele de basis van de sportpiramide.

Bovendien is het platform erover verbaasd dat het vorige decreet, overigens nog niet lang van kracht, niet degelijk werd geëvalueerd. Wij hebben dan ook een aantal bemerkingen.

Het valt op dat in uw voorstel topsport een concurrent wordt van het recreatieve, want dat wordt binnen de unisportfederaties een basisopdracht. Via die opdracht zal de topsportfederatie niet alleen middelen krijgen, maar ook een gesubsidieerd personeelslid tegen 90 procent.

Het voorstel van decreet tekent duidelijk het Vlaamse sportlandschap. Enerzijds zijn er de unisportfederaties, verbonden met de Olympische en/of Wereldspelen, en de sportfederaties voor gehandicapten, anderzijds zijn er de andere recreatie-

ve en competitieve sportfederaties die op één of meerdere sporten gericht kunnen zijn. Ten slotte is er de sportieve vrijetijdsbesteding.

Als wij de specifieke situatie van de recreatieve sportfederaties bekijken, dan verwondert ons ten zeerste het geplafonnneerd budget. Ik verwijs naar artikel 56 : het krediet voor subsidiëring van de basisopdrachten van de recreatieve sportfederaties is maximaal even groot als de som van de in het jaar 2000 toegekende subsidies voor basisopdrachten. Dit betekent dus dat de groei van de recreatiesport wordt afgebouwd en niet langer waardering wordt gehecht aan de inspanningen die de federaties zich getroosten. Snel rekenwerk leert dat, waar de unisportfederaties in het huidige decreet op een gemiddelde extra subsidie van 232 frank per lid konden rekenen, zij nu 671 frank krijgen.

Het bevriezen van dit krediet vertalen wij dan ook als een vorm van uitdovingsbeleid ten aanzien van de recreatieve sportfederaties. Deze gedachte wordt nog versterkt door het feit dat incentives worden ingebouwd als recreatieve sportfederaties en unisportfederaties fuseren. Wij vragen ook incentives om fusies tussen recreatieve sportfederaties aan te moedigen en om de groei van onze federaties (in leden) te waarderen. Gelijklopend met artikel 25 zouden ook grotere recreatieve sportfederaties (vanaf 25.000 leden) recht op een bijkomende voltijdse kracht moeten hebben.

Onze federaties verwondert het dat in een voorstel tot decreet, waarin naar één sportfederatie per sporttak wordt gestreefd, bepaalde unisportfederaties tot nonsens-fusies worden verplicht. En dit omdat de drempel (in ledenaantal) tot erkenning binnen de recreatieve sportfederaties te hoog ligt, of omdat er geen affiliatie met Olympische en/of Wereldspelen mogelijk is. We verwijzen hier naar kaatsen, krachtbal, speleologie en voetbal, sporten die op de lijst der sporttakken staan.

De recreatieve sportfederaties worden ook benadeeld als het gaat om voldoen aan de subsidiëringscriteria inzake aangesloten leden. 5000 leden tellen voor recreatieve sportfederaties tegenover 500 voor unisportfederaties lijkt ons enigszins overdreven.

Ten slotte vragen wij duidelijke vereenvoudiging van de administratie. Daaraan willen wij graag meewerken. Tegenover dit voorstel van decreet koesteren wij gemengde gevoelens. De recreatieve sportfederaties kunnen geenszins aanvaarden dat een afbouw of het opdoeken van de recreatieve sportsector decretaal wordt vastgelegd. De Vlaming wil vooral recreatief sporten. Wij wensen dan ook duidelijke waarborgen : geen plafond voor het krediet, incentives die ook fusies tussen recreatieve sportfederaties aanmoedigen, duidelijke normen om unisportfederaties in problemen te erkennen en een herziening van het aantal aangesloten leden om aan de erkennings- en subsidiëringscriteria te voldoen.

Wij rekenen op een goed decreet, dat elke sportieveling ten goede komt.

7. Uiteenzetting door de heer Gilbert Vercammen, voorzitter van de Federatie voor Algemene en Sportieve Gymnastiek

De heer Gilbert Vercammen, voorzitter van de Federatie voor Algemene en Sportieve Gymnastiek : De gymnastiekwereld is een voorbeeld van verzuiling en versnippering. Niet helemaal terecht. Maar over dit decreet kan ik mij verheugen. Onze federatie had in het verleden een sterk recreatief profiel, maar was ondanks de verzuiling sterk bij het competitieve betrokken. Enkele vrijetijdsgymnasten werden hoge vogels.

Als vanzelf moesten wij meer en meer de gymnastiekkrachten bundelen. De Vlaamse turnacademie gaf daartoe de aanzet. Maar dat leidde niet tot een efficiënt en kwaliteitsvol gymnastieklandschap. Fuseren zou tot op heden enkel tot bestraffen en beperken van de middelen leiden , en dat op een zeer breed werkterrein.

Vandaag wensen onze leden steeds meer ondersteuning, gericht op kwaliteit. Er is nood aan gymnastiek waar iedereen gelijke kansen en middelen krijgt. Onze federatie heeft een grote recreatieve basis, maar ook een belangrijke competitieve inhoud. Met dit voorstel krijgen wij voor het eerst een signaal, dat de krachten bundelen niet afstraft, integendeel. Dit voorstel laat hoe dan ook de keuze aan ons : verder een recreatief profiel bewaren of onze gymnasten en clubs geven wat hen toekomt. Fuseren betekent ons aanbod enorm uitbreiden, zowel recreatief als competitief, en een efficiëntere personeelsbezetting.

Toch deze bedenking dat incentives die een fusie moeten aanmoedigen toch iets te beperkt zijn. Kwestie van een lagere drempel en de slaagkansen niet te hypothekeren. Fuseren laat ons toe het personeel te behouden, maar het uitdovend systeem betekent wel dat een personeelslid tegen 75 procent verloren gaat. Kunnen we dat nog even bekij-

ken ? Toch vinden wij dit decreet een belangrijke stap vooruit.

De heer André Denys : Ik kan niet ontkennen dat ik bijzonder tevreden ben met de tussenkomst van de heer Vercammen. Niet omdat hij de juiste context van het decreet inziet maar omdat hij voor een groot deel onze bedoeling weergeeft. We respecteren de verdiensten van iedereen uit het verleden. Verder proberen we de sport en niet zozeer de structuur te versterken. Dit is natuurlijk een onderscheid dat moet gemaakt worden. Ik heb genoteerd dat hij zegt dat de incentives die moeten genomen worden om te komen tot samenwerking nog kunnen verscherpt en verbeterd worden. We moeten dit bekijken. Ik zou later graag wel eens weten welke zaken nog botsen zodat we ze eventueel kunnen wegnemen. Het is precies onze bedoeling om deze samenwerkingsvormen te stimuleren.

Aan de heer De Nert van het platform wil ik in alle eerlijkheid zeggen dat ik hem niet begrijp. U stelt immers dat u het eens bent met het decreet maar dat alles zal afhangen van de uitvoeringsbesluiten. Op die manier bent u begonnen. In alle eerlijkheid bent u in feite tegen de filosofie van het decreet. Ofwel heb ik het slecht begrepen. Ik heb graag dat men duidelijk is. Als men tegen is, moet men het ook duidelijk zeggen. Men kan niet stellen dat het decreet goed is en de uitvoeringsbesluiten niet. Er zit daar een filosofie achter waarbij wij het sportlandschap transparanter maken. Wij doen dit niet op basis van zuilen of van confederaties maar op basis van sporttakken en sporttypes. Sporttakken met één sportfederatie en het recreatieve gedeelte waarbij dan ook de omnisport zit.

De benaming is wel niet volledig correct maar u weet wat ik bedoel. Dit is een indeling in het landschap met een duidelijke keuze omdat de missie, die reeds verschillende keren verwoord werd in het strategisch plan, zowel om kwantiteit maar in hoofdzaak om kwaliteit ging. U spreekt alleen van kwantiteit, van hoeveelheden van aantallen van leden. De kwaliteit van de sportondersteuning was een van de voornaamste wijzigingen ten opzichte van vroeger. Wij stellen vast het bij de vroegere decreten en ook het huidige decreet nog altijd, zelfs al is er een introductie van kwaliteit, bij de verdeling van de budgettaire middelen nog steeds meer over kwantiteit gaat.

Met dit decreet pogen wij juist de kwaliteit te verbeteren. Dit is in tegenstelling tot wat u zegt. Het is echter niet in tegenstelling met de missie die verwoord werd in het Vlaamse parlement en die door alle partijen werd verdedigd. Het is niet in tegenstelling met het strategisch plan zoals het werd opgesteld door de vorige regering, waar mijn partij niet toe behoorde. Het is zeker niet in tegenstelling met het huidige regeerakkoord.

Ik wilde ook zeggen dat wij eigenlijk verder wilden gaan. We wilden eigenlijk bij de recreatieve sporten een stuk versnippering en verzuiling weghalen. Dit hebben we niet gedaan. We stelden dat ze ook hun verdiensten hadden en dat het niet aan ons toekwam om te bepalen hoe structuren zich moeten aanpassen en wijzigen. We wensten een kader te creëren waarbij iedereen ten minste behoudt wat hij in het verleden gehad heeft. De groei gaan we geven op basis van de kwaliteit van de unisportfederaties.

Mevrouw Van Hecke, ik weet het, men kan alles inderdaad eenvoudig belachelijk maken maar dit is een keuze die gemaakt wordt. In de gesprekken die ik gevoerd heb, heb ik echter altijd begrepen dat men het met deze visie eens was. Dit betekent dat men er mee akkoord was dat als men zijn werking kon behouden. Dit bracht ons tot de moeilijkheid dat als men de zaken wil behouden maar ook iets meer wil doen, dat men dan een groter budget nodig heeft. Binnen de begroting van de Vlaamse regering werden we dan geconfronteerd met de politieke moeilijkheid dat we er moesten voor pleiten dat de minister van sport 150 miljoen meer zou krijgen. Dit is niet zo eenvoudig. Als regeringspartijen stonden wij hier allemaal achter. Er moest meer geld naar de sport gaan.

De enige voorwaarde hierbij was dat het geld efficiënt gebruikt zou worden binnen de missie van de huidige en de vorige Vlaamse regering. Dit is alles wat er gebeurd is. Niet min, maar ook niet meer. Dan begrijp ik echter niet dat er een platform ontstaat van misnoegden op een ogenblik dat men behoudt wat men heeft.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik ben niet van plan om over een aantal uitgangspunten van het decreet noch over hetgeen collega Denys zonet gezegd heeft, in discussie te treden. Het is precies de bedoeling dat iedereen, vanuit zijn eigen invalshoek, zijn bedenkingen maakt rond het decreet.

De voorzitter : Voor alle duidelijkheid wil ik stellen dat iedereen van harte welkom is volgende week, bij de discussie over dit decreet. Dan kan de politieke discussie zeker gevoerd worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Eerst en vooral ter verduidelijking en het is zeker niet negatief bedoeld, is de federatie van de heer Vercammen niet

aangesloten bij het platform. Iedereen is vrij om te doen en laten wat hij wil. Ik heb ook menen te mogen begrijpen dat u een van de recreatieve federaties bent die ernstig overwegen om vanuit dit decreet en de incentives die er instaan, namelijk het behoud van personeel aan 90 procent, de fusie of de samenwerking aan te gaan met een unisportfederatie. Ik wilde dit zeker weten omdat het niet alleen belangrijk is vanuit de invalshoek. Ik vind het dus zeker niet negatief. De recreatieve reflex van de recreatieve federatie die verder wil bestaan, is natuurlijk bij u minder aanwezig. U hebt immers al de beslissing genomen om die fusie aan te gaan.

Ik zou verder aan de woordvoerder van het platform willen vragen of hij de totstandkoming van het platform eens zou kunnen duiden. Deze voormiddag hebben wij immers de voorzitter van het VSF gehoord. Deze stelde in niet mis te verstane bewoordingen dat het platform grotendeels bestaat uit verzuilde organisaties. U was hier niet deze voormiddag. De collega's die hier wel waren, zullen dit bevestigen. Ik vind dat men aan de vertegenwoordiger van het platform de gelegenheid moet geven om uit te leggen hoe en waarom het platform is tot stand gekomen. De naam van verontruste recreatieve sportfederaties klinkt misschien nogal zwaar. Ik heb ook aan de vertegenwoordiger van de VSF gevraagd wat de terugkoppeling was naar de federaties die deel uitmaken van zijn belangenbehartiging en wat daar de inbreng was bij de totstandkoming van het decreet. Ik wil u dus wel de gelegenheid geven om te duiden hoe en waarom het platform tot stand is gekomen. Dit wil ik wel graag duidelijk meegeven. De teneur is immers dat het gaat om een bende mistevredenen die vinden dat ze meer centen moesten krijgen. Ik dacht dat de wordingsgeschiedenis wel enigszins anders was.

De heer Kris Van Dijck : Door alle commissiewerkzaamheden heb ik niet alle betogen kunnen aanhoren maar ik beschik wel over de tekst. Mijnheer De Nert ik zou me graag tot u richten omdat ik uw betoog voor een stuk gehoord heb. Wij hebben inderdaad bij de opstelling van dit decreet keuzes moeten maken.

Wij stelden vast dat een aantal unisportfederaties zich inderdaad enkel focussen op de sterke. Anderzijds, kan men niet ontkennen, en ik kijk ook in mijn eigen omgeving, dat de meeste jeugdploegen van de meeste sporttakken voor een groot deel actief zijn in de unisportfederaties. Zo bekijk ik het althans. Ik kan verkeerd zijn. Maar ik moet ootmoedig bekennen dat ook de recreatieve dit zijn. Het zijn de recreatiesporten die voor een belangrijk deel de jeugdsportcompetities inrichten. Waar falen vooral de unisportfederaties ? Vanaf de leeftijd van 16, 17 en 18 jaar zijn het enkel degenen die bij de beteren horen, die een meerwaarde kunnen betekenen. Hier komt men bij het economische aspect. Hier neemt men dan vaak afstand van. Ik vind dus dat wij terecht ook aan de unisportfederaties een opdracht geven om de recreatie ten volle te bekijken.

Het gaat niet op om jeugdsport te organiseren om er finaal enkel de besten uit te halen. Het sporten is voor iedereen belangrijk. Dit kadert trouwens ook in het strategisch plan van de sport waar u daarstraks ook over gesproken hebt. De unisportfederaties hebben daar ook hun belang.

Ik denk niet dat het onze intentie is om een uitdovingsbeleid te voeren. Het is echter wel onze bedoeling om de unisportfederaties ook die bijkomende opdrachten te geven. In die verhoudingen moet men alles bekijken. Mijn vraag zou dus kunnen zijn of u het eens of oneens bent dat wij de unisportfederaties ook naar dat aspect van hun sporttak, een recreatief aanbod geven. Is dit opportuun of niet ? Daar gaat het in essentie over.

De voorzitter : Ik heb nog twee vragen. Ik lees in de tekst van de heer De Nert dat hij zegt dat de core business van unisportfederaties is dat zij competitie aanbieden en geen recreatie. Laat ons allemaal op ons eigen terrein blijven. Door de opdracht te geven aan de unisportfederaties dat zij ook recreatieve sportbeoefening moeten aanbieden, creëert men een probleem. Ik lees in een dergelijk standpunt een concurrentie. Bent u bang van een dergelijke concurrentie ? Wat is er de reden van dat u dergelijke zaken schrijft ? Ik vind het net een van de sterke kanten van het decreet dat wij aan de unisportfederaties zeggen dat ze recreanten moeten verwelkomen. Ik zou graag uw mening hierover kennen.

Een tweede vraag die ik zou willen stellen is dat u beweert dat het nieuwe decreet, als het er zou komen, in de toekomst fusies uitsluit voor de recreatieve sportfederaties. Hebt u hier aanwijzingen voor ? Waren er een aantal fusiebewegingen aan de gang tussen de federaties uit de afdeling recreatieve sportfederaties ?

De heer Freddy De Nert : Ik zal trachten globaal op de vragen te antwoorden. Ik stel inderdaad dat het voorstel voor het nieuwe decreet ten gronde een goede zaak is. Waarom ? Omdat we ten eerste een correct beeld krijgen van het Vlaamse sportlandschap. Verder verheugt het ons dat er een bij-

zondere aandacht gaat naar het luik recreatiesport. Die recreatieve sportbeoefening is in die mate belangrijk dat we ze zelfs op een schavotje plaatsen en tot basisopdracht verheffen binnen het geheel van de unisportfederaties.

Recreatieve sportbeoefening moeten we zien in het kader van twee soorten recreatieve sportbonden. Enerzijds zijn er degene die één enkele sport onder hun visie hebben. Het is evident dat deze sportfederaties zich richten tot de unisportfederaties omdat daar die ene sport zit. Het wordt moeilijker bij degene die de omnisport, de multisport propageren omdat zij de diversiteit van sporten aanbieden.

Anderzijds ben ik wel een beetje ontgoocheld dat men op het vlak van de recreatieve sportbeoefening blijkbaar enkel het woord kwantiteit kleeft. Ik geloof dat elke sportfederatie zich ten volle inspant om die sportbeoefening op een degelijke, kwaliteitsvolle manier te gaan brengen. We hebben de opleidingen en de vorming van onze monitoren die er garant moeten voor staan dat de sportparticipanten op een degelijke, verantwoorde manier begeleid worden.

De recreatieve sportbeoefening is laagdrempelig. Daar ligt haar specifieke opdracht. Wie talent heeft, kan moeiteloos doorstromen naar de unisportfederaties.

Als ik het over een uitdovend beleid heb, bedoel ik dat men een grens stelt aan het krediet. Er is dus een plafond, hoe groot de kwantitatieve en kwalitatieve inspanningen van de recreatieve sportfederaties ook zijn. Zet men zo geen demotiverende rem op hun inspanningen ?

Men vraagt waarom we zo een harde naam gekozen hebben. Toen we in december lucht kregen van het nieuwe decreet, vonden we dat we recht hadden op degelijke informatie. Als betrokken partij wilden we ook bij het overleg worden betrokken, zodat we onze visie konden verduidelijken.

We hebben om te beginnen het huidige decreet geëvalueerd en daarbij vastgesteld dat federaties die zich met alle decretale bepalingen in orde hebben gesteld, zich nu terecht zorgen maken over weer een nieuw decreet. Wat komt er nu weer op ons af, vragen zij zich af. Daarom hebben ze zich gegroepeerd om hun verzuchtingen te verwoorden. De verstandhouding binnen het platform is trouwens bijzonder goed.

Van fusies binnen de recreatieve sportsector heb ik voorlopig geen weet. Er bestaan natuurlijk constellaties van federaties ; als die wijzigen, valt men terug op het vroegere niveau. Als men tot fusies wil komen, zullen incentives nodig zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Als ik het goed begrijp, kwam het platform er dus, omdat men absoluut aan het overleg wilde deelnemen. Welke organisaties traden precies toe tot het overleg ? Graag kreeg ik daar een lijst van. Nu zijn er immers geruchten dat het enkel de verzuilde sportfederaties zijn.

De heer Freddy De Nert : Het platform is pluralistisch. Ik vertegenwoordig hier dit platform van verontruste sportorganisaties, en dus niet alleen de gezinssportfederaties.

De heer Gilbert Vercammen : Historisch zijn onze federaties verzuild, zodat fusies niet zo gemakkelijk zijn. Toch wordt daaraan gewerkt. Dan zullen er echter incentives nodig zijn om de federaties ervan te overtuigen dat ze hier beter van worden. Dit vergt tijd.

Onze jeugdwerking is een zeer sterk punt. Ook wij zien onszelf als complementair met de unisportfederaties.

De heer Kris Van Dijck : Uitzonderingsmaatregelen mogen mijns inziens niet worden bestendigd. Dat zou onrechtvaardig zijn tegenover de andere federaties die al jaren inspanningen leveren.

De heer Gilbert Vercammen : Het is niet onze bedoeling de toestand te bestendigen, maar we vragen tijd en financiële incentives om de federaties over de brug te halen.

De voorzitter : Ik dank de heren De Nert en Vercammen en geef het woord aan de heer Coussement, die spreekt in naam van het Overleg Vlaamse Volkssporten.

8. Uiteenzetting door de heer Marc Coussement, voorzitter Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden

De heer Marc Coussement, voorzitter Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden : Het nieuwe voorstel van decreet bevat een hoofdstuk sportieve vrijetijdsbesteding, en daarover zijn wij als Overleg Vlaamse Volkssporten ten zeerste verheugd. Het systeem van erkenning en subsidiëring voldoet grotendeels aan onze verzuchtingen. Toch

zitten we met enige ongerustheid : artikel 57 over de subsidiëring contrasteert scherp met wat op 22 mei op een persconferentie werd gezegd. Toen werd gezegd dat federaties die niet meer voorkomen op de sporttakkenlijst, buiten het decretale kader voor subsidiëring vallen. Daardoor wordt hun financiële ondersteuning geplafonneerd op het niveau van vóór het decreet van 13 april 1999. Het zou voor onze zes federaties -hengelsport, volkssporten, boogschieten, petanque, snooker en zweefvliegen- dus om een bedrag van 18 miljoen frank moeten gaan. Nu zien we echter dat het bedrag op 12,5 miljoen frank geplafonneerd wordt.

Doordat men slechts drie vrijetijdsclusters erkent, moet de vierde cluster, die van de volksspelen, het stellen met een budget van 5 miljoen frank, een halvering tegenover de toestand van 1999. Dit is onhoudbaar.

Om beide financiële opdoffers zoveel mogelijk te neutraliseren stellen wij voor de cluster volksspelen als vierde cluster te erkennen en op te delen in twee clusters : Vlaams volksspelen (volkssporten en boogschieten) en internationale spelen (petanque en snooker).

We hebben ook problemen met het feit dat de plafonnering tot 12,5 miljoen frank ook geldt bij ledenaangroei van één of meer clusters door toetreding van nieuwe verenigingen. In elk geval vragen we dat de vier vrijetijdsclusters in het decreet zouden worden opgenomen, zodat niemand zich gedupeerd voelt en de ondersteuning rechtvaardiger kan gebeuren. Daardoor zullen ook nieuwe Vlaamse verenigingen zich uit een unitaire structuur kunnen losweken en toetreden tot een Vlaamse cluster, wat de transparantie van het Vlaamse sportlandschap alleen maar kan vergroten.

Wij willen graag meewerken aan een decreet dat toekomstkansen biedt aan de sportieve vrijetijdsbesteding en dat een einde maakt aan de zware financiële zorgen van de verenigingen.

9. Uiteenzetting door de heer Hein Comeyne, coördinator van de Volkssportconfederatie vzw.

De heer Hein Comeyne, coördinator van de Volkssportconfederatie vzw : Als coördinator van de Volkssportconfederatie heb ik de voorbije jaren van dichtbij kennis gemaakt met allerlei volkssporten. Dat kan niet iedereen zeggen, want volkssporten komen weinig aan bod in de media en dreigen daardoor ondergewaardeerd te worden.

Nochtans verdient de volkssportbeoefening in competitief en georganiseerd verband overheidsondersteuning omwille van verschillende redenen. De volkssportconfederatie en zijn bonden tellen meer dan 11.000 gefedereerde leden die het hele jaar door actief zijn. Daarnaast zijn er nog duizenden actief bij niet-aangesloten verenigingen. Naast de populariteit is ook het gezondheidsaspect een troef. Sommige volkssporten moeten qua fysieke inspanning niet onderdoen voor andere sporttakken. De wat rustigere volkssporten zijn erg in trek bij senioren, een groeiende groep sportactieven. Er is een ruime keuzemogelijkheid zodat iedereen een sport op maat kan vinden die probleemloos intensief kan beoefend worden, wat ook vaak gebeurt. Mensen die meerdere uren per dag en meerdere dagen per week hun volkssport uitoefenen zijn geen uitzonderingen.

Door de lage drempel kunnen personen met een handicap makkelijk een volkssport uitoefenen, zonder dat daarvoor specifieke projecten moeten worden opgestart. Volkssportclubs motiveren hun leden ook door competities te organiseren die heel vaak op weekdagen plaatsvinden. Dit geeft veel mensen de kans om nog optimaal van hun sociale en familiale leven tijdens het weekeinde te genieten. Volkssporten zijn ook een alternatief voor de sporten die op wereldschaal beoefend worden. Ze geven een specifieke, Vlaamse, eigenheid aan het sportlandschap.

De volkssportbonden zijn sportfederaties die elk een sporttak vertegenwoordigen. Hun takenpakket is divers. Ze motiveren de plaatselijke clubs om hun werking te verbeteren en uit te breiden en verlenen technisch advies. Ze promoten de eigen sporttak. Ze organiseren wedstrijden op Vlaams niveau en coördineren lokale en regionale manifestaties. Ze onderhouden contacten met het buitenland, onder andere door de organisatie van of deelname aan internationale tornooien. Ze kijken toe op een vlot competitieverloop en waken over de spelreglementen. Hiertoe leiden ze ook scheidsrechters op. Ze richten zich op hun grootste doelgroep, de senioren, maar vergeten ook de jongeren niet die het voortbestaan van de volkssporten moeten verzekeren.

De Volkssportconfederatie fungeert al jaren als cluster voor de volkssporten in Vlaanderen en heeft dus heel wat ervaring op dat vlak. Tijdens de voorbije twaalf jaar ondervonden we dat de taken van onze confederatie uitgebreid zijn. Vrijwilligers en beoefenaars van volkssporten hebben gemiddeld een hoge leeftijd en een lagere scholingsgraad. Aan de opleiding en begeleiding van het

vrijwilligerskader willen we extra aandacht besteden. Begeleiding bij automatisering en informatisering zien we ook als onze taak.

De plaatselijke verenigingen moeten actief ondersteund worden bij het opvolgen van diverse wetten en reglementeringen, zeker omdat veel volkssporten schietsporten zijn. Het informeren van de overheid bij het totstandkomen van nieuwe wetten beschouwen we ook als onze opdracht, net als het genereren van media-aandacht. We ondersteunen de promotie van alle sporttakken en stimuleren hun samenwerking. We voorzien in een gemeenschappelijke sportverzekering en staan in voor de administratieve verplichtingen naar de overheid.

We zetten ons in om het bestaande aanbod en de infrastructuur in kaart te brengen en onderzoeken de noden en behoeften van de beoefenaars om het aanbod bij te schaven.

Wil een koepel, zoals de Volkssportconfederatie, die instaat voor de begeleiding van de aangesloten sportfederaties, echt een meerwaarde betekenen, dan kan dit slechts indien er een uitgebreid en gekwalificeerd personeelskader voorhanden is. Ons inziens kan de werking van een koepel niet beperkt blijven tot het afsluiten van verzekeringen, het opvolgen van de ledenadministratie en het nakomen van de informatieplicht aan de overheid. Er moet ook ruimte zijn voor een kwaliteitsvolle ondersteuning van de federaties en van de duizenden vrijwilligers actief in de volkssportverenigingen. Voorliggend voorstel biedt onvoldoende kansen voor de volkssporten. Ik vertrouw op de goede wil van allen die het sportbeleid bepalen om de volkssportverenigingen in Vlaanderen de ondersteuning te geven die zij verdienen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Over de partijgrenzen heen trachten wij een oplossing te bieden voor de geuite bezorgdheden. Daarom mijn vraag, in het kader van wat professor Vanreusel, voorzitter van de Vlaamse Sportraad, deze ochtend heeft aangegeven, of de voorgestelde clustering goed is. Het is misschien beter om de vrije tijdsporten te laten samen zitten en hen zelf een nieuwe naam te laten kiezen ? Is, met andere woorden, het voorstel werkbaar voor hen ?

De heer André Van Nieuwkerke : Ik twijfel geenszins aan het enorme sociale belang van wat ik liever de volksspelen dan volkssport noem. Maar persoonlijk vind ik dat ze niet thuishoren bij het sportbeleid en dat ze daar eerder door omstandigheden zijn bijgeraakt. Daarom graag een reactie op mijn voorstel om de volksspelen eerder bij volksontwikkeling onder te brengen.

De heer André Denys : Ik ben een volksliberaal en steun de volkssporten volledig. Maar het luik volkssporten en hengelsporten vind ik het zwakke luik in het strategisch plan sport, vooral dan wat betreft het inhoudelijke. Ik ben dan ook ontgoocheld door de reactie van de heer Comeyne, omdat hij het voorstel als onvoldoende bestempelt. Ik vind het spijtig en eigenlijk niet passend dat er geen waardering is voor hetgeen als oplossing naar voor wordt gebracht.

De heer Marc Coussement : Zowel het hengelen als het snooker en de pétanque zijn zeer competitiegericht. In die drie takken zijn de jongste tijd heel wat Europese kampioenschappen en wereldcompetities gewonnen door Vlaanderen. Binnenkort wordt in Hazewinkel het wereldkampioenschap klassiek hengelen georganiseerd waaraan 43 landen zullen deelnemen.

Ik geef toe dat die sporten minder bekend zijn, maar daarom mag je de fysieke inspanningen die mensen aan de top moeten doen niet onderschatten.

In het algemeen is de regeling, uitgewerkt voor subsidiëring en erkenning, bevredigend. Maar door de herstructurering in drie clusters valt het bedrag van subsidies plotseling naar 5 miljoen frank terug, terwijl de cluster dierenhobby's slechts een paar honderdduizend frank moet inleveren. Het zou daarom rechtvaardiger zijn een opsplitsing te maken in Vlaamse en internationale volkssporten met telkens 4,5 miljoen frank subsidies.

De naam zouden we ook liever zelf kiezen. De benaming spelen of hobby's zijn een eufemisme. Reeds 25 jaar zijn wij erkend als sport. Misschien zijn we minder bekend, maar een kampioen in hengelen, petanque of snooker moet zich ook dagdagelijks inspanningen getroosten om aan de top te geraken of te blijven. Wij hebben het reeds zwaar te verduren gehad als gevolg van de invoering van het vroegere decreet en de helft van ons personeel moeten ontslaan.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Wat de naam betreft heeft u geantwoord. Wat vindt u concreet van de opdeling in 4 ?

De heer Marc Coussement : Tijdens de hoorzitting van oktober vorig jaar hebben we reeds gezegd dat de clustering tot 4 goed was en we tot een clustersteunpunt kunnen komen, waarbij ook andere takken zoals biljart kunnen binnengebracht worden. Wij staan daar voor open.

De heer Hein Comeyne : In mijn tekst schrijf ik dat het voorstel van decreet in zijn huidige vorm onvoldoende kansen biedt aan de cluster Volkssporten. Dat betekent niet dat ik het voorstel van decreet een onvoldoende geef. We zijn immers blij dat de sportieve vrijetijdsbesteding opgenomen wordt in dit voorstel van decreet. Als de cluster wordt uitgewerkt zoals hier bepaald, krijgt een cluster met 23.100 leden onvoldoende kansen om meer te zijn dan een administratief doorgeefluik.

Ik denk niet dat ik de heer Van Nieuwkerke ervan zal overtuigen dat volkssporten thuishoren in de sportsector. Maar vraag eens aan mensen die op een recreatieve manier petanque spelen en al dan niet deelnemen aan toernooien of petanque een spel is dan wel een sport. Ze zullen met hand en tand verdedigen dat het een sport is.

De heer André Van Nieuwkerke : Als ik een uur voetbal speel moet ik me veel harder inspannen, dan als ik een uur petanque speel. Ik bedoel dat niet denigrerend. We moeten de zaken nu eenmaal ordenen.

De heer André Denys : Als wielertoerist moet ik letten op wat ik eet en drink. Als ik ga bowlen, drink ik na iedere strike een pint. Ik apprecieer bowling als hobby, maar ik noem het geen sport. Het past niet in de strategische visie.

De heer Hein Comeyne : Alles hangt toch af van de manier waarop u die sport beoefent. Zo nu en dan eens petanque spelen, is niet te vergelijken met deelnemen aan een toernooi. Wie verschillende matchen na elkaar moet spelen en er alles aan doet om te winnen, is achteraf zowel fysiek als mentaal uitgeput. Met de krulbol die net geen vier kilogram weegt, wordt niet allen gerold, maar ook geschoten. Boogschutters trekken bogen met een trekkracht tussen de twintig en de veertig kilogram. Ik had er één moeten meenemen.

De heer Kris Van Dijck : Ik begrijp heel goed dat de heer Comeyne zijn discipline verdedigt en omschrijft als een sport. Maar ik wens deze discussie niet te voeren omdat we ons akkoord hebben verklaard met een lijst opgesteld door mensen die volgens ons deskundigen zijn. Ik zou die lijst ook kritisch kunnen bekijken, maar als politicus doe ik dat niet.

10. Uiteenzetting door de heer Cyriel Coomans, voorzitter van de Belgische Basketbalbond

De heer Cyriel Coomans, voorzitter van de Belgische Basketbalbond : Toen wij dit voorstel van decreet ontvingen, reageerden wij opgelucht. We stelden vast dat het tegemoetkwam aan de verzuchtingen van de nog niet geregionaliseerde grote federaties. Wij zijn al drie tot vier jaar aan het overleggen met de voorzitters van de grote federaties, met minister Martens en vervolgens met minister Sauwens om na te gaan hoe we ons kunnen aanpassen aan de huidige staatsstructuur.

Wij kampten echter met enkele problemen. Het eerste was de wachtperiode van één jaar vooraleer we van de voordelen van de splitsing konden genieten. Wij gaven ook de voorkeur aan één federatie per sporttak waardoor wij alleen verantwoordelijk zouden worden voor, in ons geval, het basketbal in Vlaanderen. Wij vroegen ook een belangrijke inspanning voor de vorming van talentvolle jeugdspelers, voor de topsport en de topsportscholen. We stelden immers vast dat alle clubs, zowel grote als kleine de opleiding van jonge spelers verwaarloosden. De grote clubs zijn alle interesse verloren omdat de buitenlandse spelersmarkt veel gemakkelijker is. Jeugdwerking is niet langer nodig om de ploeg samen te stellen. De kleinere clubs beschikken niet over de financiële mogelijkheden om jongeren op te leiden. Topsportvorming veronderstelt immers een grote kennis, accommodatie, dure specialisten, …

Enkel de federatie kan een oplossing bieden. De federatie heeft 75 jaar lang twee taken vervuld : de competitie organiseren en iedereen die basket wil spelen de mogelijkheden geven. Nu is daar een derde, belangrijke taak bijgekomen : de vorming van getalenteerde jongeren.

Na de voorbije Olympische Spelen bleek dat wij in België niet langer het gewenste niveau haalden en nu wil iedereen daaraan verhelpen. Het zou verkeerd zijn al die verschillende initiatieven te subsidiëren als de federaties voor een oplossing kunnen zorgen. De federatie beschikt over de noodzakelijke vrijwilligers en hoeft alleen maar aangevuld te worden met enkele specialisten.

Dit voorstel van decreet biedt ons die mogelijkheid.

Ons probleem met de wachtperiode van één jaar wordt opgelost en er komt één federatie per sporttak. Wij kunnen dus alleen maar instemmen met dit voorstel van decreet.

Het enige wat wij vragen is dat in artikel 15 de mogelijkheid zou gecreëerd worden om internationale congressen in Vlaanderen te subsidiëren. De internationale federaties vragen aan de nationale koe-

pels om congressen te organiseren. Bij de keuze tussen Vlaanderen en Wallonië kan het een beduidend verschil maken indien de federatie hulp krijgt van de overheid. Dat is belangrijk om Vlaanderen en de aanwezigheid van de sporttak in Vlaanderen te promoten. In bijna alle wereld- en Europese federaties zetelen vertegenwoordigers uit Vlaanderen. Het organiseren van congressen zou de naambekendheid van Vlaanderen bevorderen. Daarenboven worden internationale tornooien vaak aan dergelijke congressen verbonden.

Daarbuiten voldoet het decreet aan al onze wensen. Wij zijn er ons wel van bewust dat er een belangrijk prijskaartje aan verbonden is. Indien men erin slaagt de nodige middelen vrij te maken, zal Vlaanderen, ook voor de ploegsporten, talentvolle spelers kunnen afleveren. Op dit moment gebeurt dat te weinig. Dat blijkt uit het feit dat 60 tot 70 procent van de topspelers hier buitenlanders zijn terwijl slechts weinig Belgen in het buitenland spelen. Wij leveren op dit ogenblik onvoldoende talentvolle spelers af.

11. Uiteenzetting door de heer Jean Bollen, voorzitter van de Nationale Sportcommissie KBWB

De heer Jean Bollen, voorzitter Nationale Sportcommissie : Voor de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond (KBWB) is erkenning en subsidiëring uiteraard nieuw. De KBWB wordt momenteel geherstructureerd. Op 1 januari 2001 zullen de Wielerbond Vlaanderen (WBV) en de Fédération Cycliste Wallonie-Bruxelles (FCWB) officieel van start gaan. Dat houdt in dat de WBV vanaf dan instaat voor het beheer en de vertegenwoordiging van de wielersport in Vlaanderen. Uiteraard blijft de KBWB als koepelstructuur bestaan, verantwoordelijk voor de internationale en nationale materies. Het beheer van leden, clubs en wedstrijden in Vlaanderen, het recreatieve wielrennen en het jongerenbeleid zijn echter de verantwoordelijkheid van de WBV. Alle aspecten van het sportbeleid waarvoor de Vlaamse overheid de bevoegdheid heeft, worden gedefederaliseerd en dus de verantwoordelijkheid van de WBV.

De verantwoordelijken van zowel de KBWB, de FCWB en de WBV zijn ervan overtuigd dat deze herstructurering nieuwe impulsen kan geven aan de wielersport in ons land. De nationale ploegen van de KBWB, in de verschillende disciplines en categorieën, werken erg efficiënt en zijn succesrijk. Het is niet toevallig dat België , zowel in veldrijden, wielrennen op de weg, als mountainbike in de top 5 staat. De herstructurering moet en zal de nodige nieuwe impulsen geven aan de jeugdopvang en -opleiding, net als aan het recreatieve wielrennen. De subsidies waarop de WBV in principe zal kunnen rekenen, vormen hierbij een grote hulp en laten toe de werking te professionaliseren.

Een dergelijke herstructurering vraagt niet alleen veel werk van de verantwoordelijken, maar brengt ook aanzienlijke kosten mee. Vooral voor de grotere federaties zijn de kosten groot. Het eerste jaar zal de WBV dienen te overbruggen zonder financiële steun, wat betekent dat we van bij de start afhankelijk zijn van de koepel. Het nieuwe voorstel, waarbij sportfederaties die zich aanpassen onmiddellijk erkend en gesubsidieerd worden, is een garantie om de onafhankelijkheid van de WBV te waarborgen.

Het stimuleren van integrale kwaliteitszorg is een goede zaak. Men mag niet uit het oog verliezen dat een sportfederatie de sport moet beheren en topsporters kansen moet bieden om zich te ontplooien in hun sport. Het gevaar bestaat dat met bijkomende maatregelen, effectmetingen, enzovoort de beleidsplannen steeds moeten worden aangepast en dat er vooral bijkomende administratieve lasten ontstaan. Het heeft geen zin om een personeelslid te subsidiëren als dat personeelslid voltijds bezig is met administratieve rompslomp rond de subsidie.

De WBV en de KBWB zijn het eens met het voorstel om, teneinde transparantie te brengen in het sportlandschap, per sporttak slechts één sportfederatie, die voldoet aan de gestelde voorwaarden, te subsidiëren als unisportfederatie. De Vlaamse wielersport telt tal van kleine onafhankelijke federaties die zich vooral toespitsen op het recreatieve wielrennen of het wielertoerisme, zowel mountainbike als op de weg.

De KBWB heeft hier niets op tegen, zolang deze organisaties de wet respecteren. Integendeel zij voeren immers ook promotie voor de ontwikkeling van de wielersport. Anders wordt het met organisaties die daarnaast ook wedstrijden organiseren. Hierbij gaat het om zogezegd recreatieve wedstrijden, maar waarbij wel in prijzengeld voorzien wordt. Een Vlaamse gesubsidieerde federatie organiseert zelfs Belgische kampioenschappen. Bij deze wedstrijden wordt de wetgeving inzake veiligheid veelal niet nagekomen.

De WBV zal met alle Vlaamse onafhankelijke bonden contact opnemen, teneinde hen te overtuigen zich aan te sluiten bij onze federatie. Dat kan de ontwikkeling van de wielersport in Vlaanderen slechts ten goede komen. Het is immers te gek dat

verschillende federaties wedstrijden organiseren, hiervoor subsidies krijgen en elkaar beconcurreren. De bedoeling van het voorstel van decreet om in stimulansen te voorzien opdat recreatieve sportfederaties zouden fuseren met een unisportfederaties, is hierbij erg belangrijk.

De WBV kan zich over het algemeen terugvinden in de voorwaarden van erkenning en subsidiëring zoals deze geformuleerd zijn in het voorstel van decreet. De basisopdrachten voor erkende unisportfederaties zijn onmisbaar voor een goede werking. Ook de facultatieve opdrachten lijken ons goed geformuleerd en kunnen belangrijke impulsen geven voor de ontwikkeling van de wielersport in Vlaanderen. Voor de topsport wil de WBV optimaal kunnen samenwerken met de Franstalige collega's, de KBWB en het BOIC. Een nationale selectie met een Vlaamse en een Waalse atleet, omringd door twee technisch directeurs, twee trainers, enzovoort, is nu vaak het beeld dat men in het buitenland heeft van de Belgische topsport. De WBV wenst het beleid van de KBWB inzake topsport voort te zetten. Er zijn immers goede resultaten geboekt.

De WBV gaat volledig akkoord met de kwaliteitsvereisten voor de administratief coördinator, de sporttechnisch coördinator en de sporttechnische coördinator voor recreatieve sportbeoefening. De KBWB wil er wel op wijzen dat sporttechnisch geschoolde mensen inderdaad absoluut noodzakelijk zijn, maar dat goede coaches met vakkennis, ervaring en vooral kennis van topsport even belangrijk zijn. Bij de bepaling van de kwalificaties zou hiermee rekening moeten worden gehouden. Dat kan perfect door, in samenwerking met de Vlaamse Trainersschool, te voorzien in trainerscursussen voor oud-renners en deze te erkennen.

De heer Kris Van Dijck : De grote federaties hebben in het verleden weinig aandacht besteed aan de recreatieve sporter. Zijn zij er zelf niet de oorzaak van dat er tal van andere organisaties in dezelfde sporttak ontstaan zijn ?

De heer André Van Nieuwkerke : De unisportfederaties hebben een claim op de topsport, maar het kan beter. Als we ons beleid terzake onderzoeken, komen we er niet goed uit in bepaalde disciplines. We hechten belang aan het recreatieve. Bestaat het gevaar niet dat het recreatieve onderdrukt wordt in de unisportfederaties of gaat men er extra aandacht aan besteden in het beleidsplan ?

U krijgt meer middelen dan de recreatieve sportfederaties, maar we willen ook effecten zien. U bent meer gericht op topsport en harde competitie. Hoe staat u tegenover het recreatieve. Wat denkt u over de effectmeting ?

De heer André Denys : De heer Coomans stelt dat een van de belangrijkste punten van het decreet het totstandbrengen van het juiste kader is om toe te laten dat unitaire sporten kunnen overstappen en hun doelstellingen bereiken. Voorts verwondert het me dat u een probleem hebt met de topsportopleidingen en dat er weinig resultaten zijn in de basketbaltopsport. Ik heb nochtans de indruk dat de basketbalfederatie vooruitstrevende initiatieven neemt. U stelt dat een samenbundeling van krachten een oplossing kan bieden. Hoe ziet u de invulling daarvan ?

Het Vlaams Parlement heeft zijn engagementen ten opzichte van de Wielerbond op een correcte manier ingevuld. Zo zijn we ingegaan op de vraag om de leeftijd te verlagen. Voorts brengen we een kader tot stand dat de defederalisering toelaat.

De Belgische Wielerbond daarentegen doet wel veel beloftes, maar realiseert te weinig. Naar aanleiding van de discussie over de verlaging van de leeftijd van het wielrennen had de toenmalige technische directeur, de heer Paul Ponnet, een uitgebreid plan voor jeugd, sport en opleiding om aan te tonen dat het verlagen van de leeftijd gepaard zou gaan met een veel betere opleiding.

Ik stel vast dat de heer Ponnet, die veel vertrouwen aan het parlement schonk, niet meer in dienst is. Ik zie geen opvolger en ook geen realisaties. De heer Ponnet verkondigde dat er, naast de initiatieven van de Vlaamse Wielerschool, per provincie een wieleropleidingscentrum opgericht zou worden. Ik stel vast dat de afspraak met betrekking tot de betere opleiding nog niet gerealiseerd is.

Voorts creëren we een kader dat toelaat om de unitaire sporten de garantie te geven zich te ontwikkelen. U wilt niet te veel effectmetingen of beleidsplannen die aangepast moeten worden. Dat boezemt me angst in. Een beleidsplan betekent dat men voortdurend evalueert. Als men de topsport wil laten evolueren, dan moeten we de krachten samenbundelen. Dat blijkt moeilijk te gaan vandaag. Dat heeft te maken met het feit dat coaches vaak een betere tactiek hebben dan bijvoorbeeld een licentiaat of regent lichamelijke opvoeding, maar niet weten hoe men sportpedagogisch en -fysiek omgaat met jongeren. Volgens mij ontbreekt dat aspect in uw betoog. Klopt dat ?

Het Vlaams Parlement heeft totnogtoe gedaan wat u gevraagd hebt. Gaat u zoals in Wallonië de Wielerbond Vlaanderen starten zodra het decreet in werking treedt ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Wat is uw mening over de recreatieve opdracht ? Op welke manier gaat u die invullen ?

De inspanningen die iedereen voor de topsport doet, worden gedragen door de Vlaamse Gemeenschap maar ik ben bezorgd over de versnipperde inspanningen (het Vlaams Instituut Topsport, de topsportscholen, de federaties die topsport als hoofdopdracht krijgen enzovoort). Men heeft een decreet om de versnippering tegen te gaan, maar ik stel daarentegen een versnippering van middelen en van initiatieven vast. Ziet u topsport als een eigen opdracht of als een coördinatie van inspanningen van al diegene die verantwoordelijkheid willen opnemen.

De heer André Denys : De Wielerbond zegt dat ze niet wil evolueren. De Tennisbond is allang aangepast aan de bestaande situatie en heeft bewezen dat het slagen in een sport niets te maken heeft met de geregionaliseerde structuur. Vooral de inhoudelijke invulling en de betrokken mensen zijn belangrijk.

De heer Cyriel Coomans : De federatie heeft drie taken, met name het recreatieve, de organisatie van competitie en topsport. De laatste tijd heeft men zich meer en meer beperkt tot de competitie en de andere twee taken verwaarloosd. De aandacht van de federaties voor de topsport is verwaterd omdat ze het niet meer als een prioriteit beschouwden voor hun eigen mensen. Vroeger waren ze met het transfersysteem geïnteresseerd om talenten te verkopen en de meerwaarde op te strijken. Als ze daarmee geen geld meer kunnen verdienen, sluiten ze liever in het buitenland goede contracten af en strijken ze geld op van de verbrekingsvergoeding.

Wat het recreatieve betreft mag men niet vergeten dat we momenteel 3200 jeugdwedstrijden per week spelen. Er zijn een aantal recreatieve verenigingen uit de federatie gestapt om financiële redenen. Een club met een eerste ploeg kost immers veel geld. Gans de club is hiervoor verantwoordelijk. Dit resulteert in hoge bijdragen en lidgelden. Heel wat verenigingen stappen dan ook in een structuur zonder een financieel veeleisende eerste ploeg.

Ik ben ervan overtuigd dat er plaats moet zijn voor enerzijds mensen die zich met het recreatieve bezighouden, en andere met de topsport, en daarnaast moet de federatie de competitie organiseren. De heer Denys verwijst naar de Ajaxschool. Ajax is het beste bewijs van de noodzaak van een gespecialiseerde jeugdwerking.

Het is een privé-initiatief van de heer Van Moerkerke, dat hij zwaar financierde maar waar wij, als federatie, toch voor een groot probleem stonden. Wij waren wel gelukkig met dit initiatief, maar we konden het niet steunen. Ajax steunen betekent immers dat men elke club moet steunen, en dat geld is er niet.

Wel moeten we tot vormingscentra komen, zoals in Frankrijk. Stond basket er vroeger nergens, dankzij die vormingscentra in alle departementen zijn ze nu de tenoren. We mogen ook niet vergeten dat een school voor individuele sporten gemakkelijker is dan voor ploegsporten, want in een ploeg heeft men veel mensen nodig en veel soorten spelers om dat geheel te organiseren. Plus de leeftijd, die niet zo speelt bij individuele sporters als bij ploegsporters. Ideaal zou zijn : in elke provincie een vormingscentrum, waar men de kwaliteit bij elkaar zou kunnen brengen. Het decreet biedt ons die mogelijkheden.

Wat die versnippering betreft : er is veel geld voor sport, maar wij verdelen te veel. In een basketfederatie moet men topsportbasket kunnen ontwikkelen. Daarnaast moet men uiteraard aandacht hebben voor andere taken. Topsport is veel meer dan een goede coach, is psychologische begeleiding, is medische begeleiding en nog een massa zaken. Hiervoor moet men als topsporter in basketcentra terecht kunnen. Sommige specialisten kunnen dan ook voor verschillende centra en verschillende disciplines werken. Topsportbeleid moet echter binnen de federatie blijven.

De heer Kris Van Dijck : Basketclub Dessel speelt in derde provinciale. Die club, aangesloten bij de Belgische baketbalbond, heeft ook twee ploegen die in een andere bond spelen. Spelers kunnen dan wisselen. Zouden jullie die binnen die ene sportstructuur kunnen opvangen ?

De heer Cyriel Coomans : Dat kan. We hebben er alle belang bij om iedereen aan sport te laten doen, want de recreant van nu is de supporter van morgen.

Wat de aanpassing betreft, de Wielerbond zegt : 1 januari. Wij hebben gekozen voor 1 juli, omdat onze competitie dan aanvangt.

Ons heeft men altijd beloofd dat wij vanaf het eerste jaar zouden gesubsidieerd worden. Wij rekenen daarop. Anders hebben wij een groot probleem. Wij moeten ons personeelskader aan de nieuwe eisen aanpassen, ook Wallonië. Anders zullen wij een groot sociaal passief hebben, mensen die niet zullen voldoen zullen wij dan opzij moeten zetten.

De heer André Denys : Dit is toch wel decretaal ingebouwd, welke Vlaamse regering er ook komt. Dit is geen partijpolitieke maar gewoon een correcte houding.

De heer Jean Brebels, voorzitter van de Limburgse afdeling KWBW : Inzake recreanten in de Wielerbond, hebben wij ongeveer 8.800 aangesloten leden in Vlaanderen. Wekelijks worden voor hen honderden uitstappen georganiseerd, geleid en vrij. Dit willen we ook uitbreiden, zeker met een sportcoördinator.

Wij willen ook per 1 januari 2002 splitsen en een Wielerbond Vlaanderen worden. Op dit ogenblik streven wij ernaar onze erkenning per 1 september a.s. in te dienen. Wij zijn evenmin bang voor een effectenmeting of om ons beleidsplan aan te passen. Wij zijn ook verplicht om dat plan bij te sturen. Dit is een taak voor de Wielerbond Vlaanderen. Wel zijn we bang voor de administratieve rompslomp. Verder gaan we een vacature uitschrijven voor een sportcoördinator.

De heer André Denys : En die opleidingscentra per provincie ?

De heer Jean Bollen : We zijn daarmee druk bezig. Opzet was om via kwaliteit naar kwantiteit te gaan. Op de wielerbaan van Peer zijn we begonnen met 12 miniemen, nu hebben we er 26. Het gaat er speels aan toe, we pinnen ons niet vast op één sport, zeker niet op het competitieve.

Gisteren hebben we omwille van de examens alles afgesloten, tot begin juli. U moet eens komen kijken hoe het daar werkt. Ook in andere provincies is het Bloso gaan kijken, maar ik heb geen negatieve zaken gehoord.

Die vraag om de leeftijd te verlagen heeft toch meer dan 10 jaar aangesleept. We zijn blij dat het nu gelukt is. We vroegen die leeftijdsverlaging al tien jaar geleden aan. We zijn u dus nu dankbaar.

Over de mindere olympische prestaties in Sydney wil ik zeggen dat onze federatie er toch het beste is uitgekomen met twee zilveren medailles. Verder wil ik eraan toevoegen dat men talent niet op bestelling krijgt. Men moet dit in huis hebben en dan kan men dit ontwikkelen. Niemand kan bijvoorbeeld garanderen dat de types die we momenteel binnen het tennis hebben, dat we die binnen vijf jaar opnieuw hebben. Er zijn dus wel degelijk hoogtes en laagtes.

Aan de heer Van Dijck wil ik antwoorden dat we in verband met de parallelconfederaties naar het competitieve toe, een categorie kennen van masters en cyclosportieven. Degenen die alle dagen moeten gaan werken en dus beperkt zijn in hun trainingsmogelijkheden voor de 150 kilometer kunnen dus nog altijd terecht bij de cyclosportieven en de masters. Hier is een aangepaste categorie aanwezig waar die mensen aan hun trekken kunnen komen wat het competitieve wielrennen betreft.

We staan voor een splitsing. Ik denk dat we in de komende maanden bijgevolg voor een heleboel problemen zullen komen te staan. Wat betreft het personeel en wat betreft de locatie zijn we verplicht om heel wat verbouwingen te doen. Wat betreft de boekhouding, wat betreft ons tijdschrift “Cyclosprint”, wat betreft ons drukwerk hopen we dat we op de medewerking van jullie zullen kunnen rekenen.

Verder hopen we dat u ons bij gelegenheid de geschikte mensen zal sturen om ons bij te staan zodat we na een jaar weer optimaal zullen kunnen werken. Hiervoor wil ik u reeds bij voorbaat bedanken.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Peter GYSBRECHTS Jos STASSEN